

Sesijas dokuments

A8-0303/2016

18.10.2016

ZIŅOJUMS

par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības
apkarošanai
(2016/2076(INI))

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja

Atzinuma sagatavotāja: *Catherine Bearder*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS.....	16
ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	18
STARPTAUTISKĀS TIRDZNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	24
ZIVSAIMNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	28
JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS	34
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	39

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai (2016/2076(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „ES rīcības plāns savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai” (COM(2016)0087),
- ņemot vērā savu 2014. gada 15. janvāra rezolūciju par noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem¹,
- ņemot vērā Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*), kura ES īstenota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, un Komisijas Regulu (EK) Nr. 865/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 ieviešanu,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 6. marta Lēmumu (ES) 2015/451 par Eiropas Savienības pievienošanos Konvencijai par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*)²,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2003. gada Pretkorupcijas konvenciju,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību,
- ņemot vērā Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (KBD) un Konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (Bernes konvencija),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Narkotiku un noziedzības novēršanas biroja (*UNODC*) 2016. gada ziņojumu par noziegumiem pret dzīvo dabu pasaulē,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 30. jūlija Rezolūciju Nr. 69/314 par savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanu,
- ņemot vērā ANO Vides asamblejas Rezolūciju Nr. 2/14 par savvaļas dzīvnieku un augu un to produktu nelikumīgu tirdzniecību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas noteiktos ilgtspējīgas attīstības mērķus (*IAM*) 2015.–2030. gadam,
- ņemot vērā to, ka ir izveidots Starptautiskais konsorcijs noziegumu pret dzīvo dabu apkarošanai (*ICCWC*), kuru veido *CITES*, *Interpols*, *UNOCD*, Pasaules Banka un Pasaules Muitas organizācija,
- ņemot vērā deklarāciju, kas parakstīta 2014. gadā Londonā notikušajā konferencē par

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0031.

² OV L 75, 19.3.2015., 1. lpp.

savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību,

- ņemot vērā Bakingemas pils 2016. gada deklarāciju par pasākumiem, kas īstenojami, lai nepieļautu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību transporta nozarē,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Regulu (ES) Nr. 995/2010, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus¹, un Komisijas 2016. gada ziņojumu par minētās regulas īstenošanu,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju² (NNN zveja),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 605/2013, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1185/2003 par haizivju spuru atdalīšanu uz kuģiem³, un Komisijas 2009. gada 5. marta Regulu (EK) Nr. 206/2009⁴, ar kuru ir atļauts ievest 20 kg zivsaimniecības produktu personīgam patēriņam,
- ņemot vērā to, ka ar Padomes Regulu (EK) Nr. 768/2005 izveidotā Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūra ir svarīga cīņai pret ūdenī mītošo sugu īpatņu nelikumīgu gūstīšanu un pārdošanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību⁵,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 29. marta Direktīvu 1999/22/EK attiecībā uz savvaļas dzīvnieku turēšanu zooloģiskajos dārzos⁶,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību⁷,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁸,
- ņemot vērā pētījumu par noziegumiem pret dzīvo dabu, ko attiecīgais Parlamenta politikas departaments 2016. gada martā ir publicējis Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas uzdevumā,
- ņemot vērā to, ka ir izveidots *Natura 2000* tīkls, kurš aptver svarīgākās retu un apdraudētu sugu vairošanās un uzturēšanās vietas un dažas reti sastopamas dabiskās dzīvotnes, kas pašas par sevi ir aizsargājamas;

¹ OV L 295, 12.11.2010., 23. lpp.

² OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

³ OV L 181, 29.6.2013., 1. lpp.

⁴ OV L 77, 24.3.2009., 1. lpp.

⁵ OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.

⁶ OV L 94, 9.4.1999., 24. lpp.

⁷ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

⁸ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

- ņemot vērā ziņojumu par 2014. gadā uzsākto pētniecības projektu saistībā ar pasākumiem, kas ES jāveic, lai apkarotu noziegumus pret vidi (*EFFACE* projekts),
 - ņemot vērā Padomes 2016. gada 12. februāra secinājumus par cīņu pret terorisma finansēšanu,
 - ņemot vērā ANO Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisijas ģenerāļsekretāra 2003. gada 4. marta ziņojumu par aizsargājamo savvaļas augu un dzīvnieku sugu nelikumīgu tirdzniecību un nelikumīgi pieejamiem ģenētiskajiem resursiem,
 - ņemot vērā Padomes 2016. gada 20. jūnija secinājumus par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai,
 - ņemot vērā ANO Vides programmas (*UNEP*) un Interpola 2016. gadā sagatavoto ātrās reaģēšanas novērtējumu „Noziegumi pret vidi pieņemas spēkā” (*“The Rise of Environmental Crime”*),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Zivsaimniecības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A8-0303/2016),
- A. tā kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ir starptautiska organizētā noziedzība un tiek lēsts, ka tās apjoms skaitliskā izteiksmē ir EUR 20 miljardi gadā, un tā kā šī noziedzība pēdējos gados visā pasaulē ir vērsusies plašumā, kļūstot par vienu no lielākajiem un ienesīgākajiem organizētās pārrobežu noziedzības veidiem; tā kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība nodrošina finansējumu citiem smagiem un organizētiem noziegumiem un ir ar tiem cieši saistīta;
 - B. tā kā visā pasaulē tik ļoti sarūk bioloģiskā daudzveidība, ka to var uzskatīt par sesto sugu masveida izzušanas vilni;
 - C. tā kā planētas bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus apdraud zemes izmantošanas maiņa, ilgtspējībai neatbilstoša dabas resursu izmantošana, piesārņojums un klimata pārmaiņas; tā kā straujas urbanizācijas, dzīvotņu izzušanas un savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības dēļ daudzām apdraudētajām sugām izdzīvot ir kļuvis vēl grūtāk nekā līdz šim;
 - D. tā kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ārkārtīgi nelabvēlīgi ietekmē bioloģisko daudzveidību, ekosistēmas, izcelsmes valstu dabas mantojumu, dabas resursus un sugu saglabāšanu;
 - E. tā kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība aizvien nopietnāk apdraud vispārējo drošību, politisko stabilitāti, ekonomikas attīstību, vietējo iedzīvotāju iztiku un arīdza tiesiskumu un tāpēc ES līmenī ir vajadzīga stratēģiska un koordinēta pieeja, kas nodrošina visu attiecīgo personu līdzdalību;
 - F. tā kā ANO noteikto ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanas nolūkā ir būtiski apturēt

apdraudēto augu un dzīvnieku sugu un no šo sugu īpatņiem iegūtu produktu nelikumīgu tirdzniecību;

- G. tā kā *CITES* konvencija ir ietekmīgs starptautisks nolīgums, kurš attiecas uz 35 000 dzīvnieku un augu sugām un ir spēkā kopš 1975. gada, un to ir parakstījušas 183 puses (tostarp visas ES dalībvalstis, un kopš 2015. gada jūlija konvencijas puse ir arī pati ES);
- H. tā kā tirdzniecības un attīstības politika cita starpā būtu jāizmanto, arī lai veicinātu cilvēktiesību ievērošanu, dzīvnieku labturību un vides aizsardzību;
- I. tā kā ES tīmekļa vietne informācijas apmaiņai par savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību (*EU-TWIX*) kopš 2005. gada ir nodrošinājusi iespēju uzraudzīt savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību un tajā ir izveidota konfiskāciju datubāze un saziņas kanāli informācijas apmaiņai starp amatpersonām visās Eiropas valstīs;
- J. tā kā izpratnes un politiskās apņēmības trūkums ir galvenie iemesli, kādēļ nav iespējams efektīvi apkarot savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību;
- K. tā kā Eiropas Drošības programmā 2015.–2020. gadam noziegumi pret dzīvo dabu ir klasificēti kā organizētā noziedzība, pret kuru ir jācīnās ES līmenī, apsverot iespēju piemērot vēl arī citus kriminālsodus visā Eiropas Savienībā un šajā nolūkā pārskatot spēkā esošos tiesību aktus par noziegumiem pret vidi;
- L. tā kā 2015. gada maijā īstenotā operācija *COBRA III* bija līdz šim vērienīgākā cīņai pret apdraudēto sugu nelikumīgu tirdzniecību saskaņoti īstenotā starptautisko tiesībaizsardzības iestāžu operācija, kuras rezultātā tika veikti 139 aresti un vairāk nekā 247 konfiskācijas un cita starpā tika konfiscēts zilonkauls, ārstniecības augi, degunradžu ragi, zvīņneši, dalberģiju sugas, bruņurupuči un daudz citu augu un dzīvnieku;
- M. tā kā pieprasījums pēc nelikumīgi iegūtiem savvaļas dzīvnieku un augu produktiem galamērķa tirgos veicina korupciju visā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības piegādes ķēdē;
- N. tā kā Eiropas Savienība ir ne vien ievērojams savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības galamērķa tirgus un tranzīta teritorija, bet arī reģions, no kura nelikumīgas tirdzniecības nolūkā tiek izvesti atsevišķu apdraudēto Eiropas sugu augi un dzīvnieki;
- O. tā kā ANO Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisijas 2013. gada aprīļa rezolūcijā, kuru 2013. gada 25. jūlijā apstiprināja ANO Ekonomikas un sociālo lietu padome, ANO dalībvalstis ir aicinātas gadījumos, kad ar aizsargājamu savvaļas dzīvnieku un augu sugu nelikumīgu tirdzniecību nodarbojas organizētas noziedzīgas grupas, atzīt to par smagu noziegumu, tādējādi pielīdzinot to cilvēku tirdzniecībai un narkotiku tirdzniecībai,

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē Komisijas sagatavoto rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai, kurā akcentēta nepieciešamība pēc saskaņotas rīcības, lai izskaustu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības iemeslus,

efektīvi īstenotu spēkā esošos noteikumus un panāktu to izpildi un veidotu spēcīgāku sadarbību starp izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm;

2. aicina Komisiju, dalībvalstis, Eiropas Ārējās darbības dienestu un ES aģentūras — Eiropolu un *Eurojust* — atzīt, ka noziegumi pret dzīvo dabu rada nopietnus un aizvien lielākus draudus, un cīņu ar noziegumiem pret dzīvo dabu īstenot kā politiski vissteidzamāk risināmo jautājumu; uzsver, ka ir vajadzīga visaptveroša un saskaņota pieeja visās politikas jomās, tostarp tirdzniecības, attīstības, ārlietu, transporta un tūrisma, kā arī tieslietu un iekšlietu jomā;
3. uzsver, ka rīcības plāna īstenošanai būtisks faktors ir spēja atrast un atvēlēt atbilstošu finansējumu un cilvēkresursus; vērš uzmanību uz to, ka minētā plāna efektīvai īstenošanai pienācīgā apjomā ir jāpiešķir finanšu līdzekļi no ES budžeta un no valstu budžetiem;
4. atzīst rīcības plāna nozīmību, tomēr uzsver, ka ūdenī mītošo sugu iekļaušanas ziņā tas ir nepilnīgs;
5. uzstāj, ka ir jāpanāk visu rīcības plāna elementu pilnīga un savlaicīga īstenošana, tā atspoguļojot steidzamo nepieciešamību izbeigt nelikumīgu un ilgtspējībai neatbilstošu praksi un nepieļaut sugu turpmāku iznīcību; aicina Komisiju katru gadu rakstiski iesniegt Parlamentam un Padomei jaunāko informāciju par īstenošanu un izveidot pastāvīgu detalizētas uzraudzības un vērtēšanas mehānismu, ar ko mērīt panākto progresu, cita starpā izvērtējot arī dalībvalstu veiktās darbības;
6. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmīgāk palielināt mērksugu dzīvotņu aizsardzību un uzsver, ka lielāka aizsardzība būtu jānodrošina teritorijām, kas atzītas par jutīgu jūras ekosistēmu, ekoloģiski vai bioloģiski nozīmīgu jūras teritoriju vai *Natura 2000* tīkla teritoriju;
7. aicina Komisiju izveidot īpašu Koordinācijas biroju savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības jautājumos, līdzīgu tam, kāds ir izveidots cīņai pret cilvēku tirdzniecību, un tā nodrošināt dažādu Komisijas dienestu un dalībvalstu vienotu rīcību;
8. atgādina Komisijai, ka arī daudzām ūdenī mītošām sugām draud izzušana un ka tas ietekmēs daudzu ekosistēmu ilgtspēju;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk veikt zinātniskus pētījumus par iespējām tehniski pielāgot zvejas rīkus tā, lai izvairītos no piezvejas, jo vairākām sugām (tostarp bruņurupučiem) apdraudējumu rada gan piezveja, gan savvaļas dzīvnieku nelikumīga tirdzniecība;

Pasākumi, kas veicami, lai nepieļautu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību un novērstu tās pamatcēloņus

10. prasa, lai ES, trešās valstis, ieinteresētās personas un pilsoniskā sabiedrība saskaņoti īstenotu vairākas konkrētām nolūkam paredzētas izpratnes veicināšanas kampaņas ar mērķi mazināt ar savvaļas dzīvnieku un augu produktu nelikumīgu tirdzniecību saistīto tirgus pieprasījumu, šajā nolūkā cenšoties panākt patiesu un noturīgu uzvedības maiņu gan individuālā, gan kolektīvā līmenī; atzīst, ka pilsoniskās sabiedrības organizāciju

atbalsts varētu būt svarīgs rīcības plāna īstenošanai;

11. aicina ES atbalstīt iniciatīvas, ar ko vietējiem iedzīvotājiem, kuri mīt attiecīgās savvaļas dzīvnieku un augu valsts tuvumā, palīdz rast citus ilgtspējīgus risinājumus iztikas iegūšanai un ar ko nodrošina, ka dabas aizsardzības pasākumi sniedz vairāk ieguvumu vietējā līmenī, līdz minimumam samazina cilvēka un dzīvās dabas konfliktus un popularizē dzīvo dabu kā vietējo iedzīvotāju ienākumiem svarīgu vērtību; uzskata — ja šādas iniciatīvas tiks īstenotas, apspriežoties ar vietējiem iedzīvotājiem, varēs panākt lielāku atbalstu dabas aizsardzībai un veicināt savvaļas dzīvnieku un augu populāciju un to dzīvotņu atveseļošanu, saglabāšanu un ilgtspējīgu pārvaldību;
12. uzsver, ka dzīvās dabas aizsardzībai ir jāklūst par ES globālo nabadzības mazināšanas stratēģiju pamatelementu, un pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka tieši vietējiem iedzīvotājiem ir izdevīgi piedalīties dzīvās dabas aizsardzībā, pieprasa iekļaut dažādos sadarbības nolīgumos, kas tiek apspriesti ar trešām valstīm;
13. atgādina Komisijai, ka ūdenī mītošo sugu nelikumīga tirdzniecība ietekmē arī piekrastes kopienų tautsaimniecisko attīstību un mūsu ūdeņu vides ilgtspējību;
14. prasa, lai ES steidzami pievērstos cīņai pret korupciju un trūkumu novēršanai starptautisko pārvaldības pasākumu kontekstā visā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības ķēdē; pieprasa ES un tās dalībvalstīm sadarboties ar partnervalstīm Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencijas (*UNCAC*) un citos forumos, lai problēmu risinātu izcelsmes, tranzīta un galamērķa tirgos; aicina visas dalībvalstis rīkoties pilnīgā saskaņā ar *UNCAC* noteikumiem un tos efektīvi īstenot; atzinīgi vērtē starptautisko apņemšanos apkarot korupciju saskaņā ar 10. pantu ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada jūlija Rezolūcijā Nr. 69/314;
15. atzīst, ka ir jāsniedz izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstu iestādēm palīdzība, ieteikumi un apmācība attiecībā uz to, kā vietējā, reģionālā un valsts līmenī īstenot izmeklēšanas, tiesībaizsardzības un tiesvedības procedūras; uzsver, ka visu šajā darbā iesaistīto iestāžu centieni ir efektīvi jākoordinē; prasa, lai vajadzības gadījumā ES atbalstītu labākās prakses apmaiņu un piedāvātu iespējas saņemt specializētu aprīkojumu un zinātību;
16. ņem vērā Padomes 2016. gada 20. jūnija secinājumus par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai, kuros atzīts, ka noziegumi pret dzīvo dabu aizvien nopietnāk apdraud ne vien bioloģisko daudzveidību un vidi, bet arī vispārējo drošību, tiesiskumu, cilvēktiesības un ilgtspējīgu attīstību; pauž dziļu nožēlu, ka dalībvalstis nav uzņēmušās konkrētas saistības; uzsver, ka dalībvalstu rīcībai ir izšķiroša nozīme, lai rīcības plāns būtu pilnībā un saskaņoti īstenots valsts līmenī un lai būtu sasniegti tajā izklāstītie mērķi;
17. mudina izcelsmes valstu valdības: i) veicināt tiesiskumu un izveidot efektīvus atturēšanas mehānismus, nostiprinot kriminālizmeklēšanas, apsūdzības celšanas un notiesāšanas procesus; ii) piemērot stingrākus likumus, kas paredz, ka savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ir smags noziegums, kuram jāpievērš tāda pati uzmanība un jāpiemēro tikpat bargi sodi kā citiem transnacionālās organizētās noziedzības veidiem; iii) piešķirt vairāk resursu cīņai ar noziegumiem pret dzīvo dabu, jo īpaši ar mērķi panākt savvaļas dzīvnieku un augu aizsardzības tiesību aktu stingrāku

izpildi, tirdzniecības kontroli, uzraudzību, kā arī pārbaudes un konfiscēšanas darbības, ko veic muitas dienests; iv) apņemties īstenot pilnīgas neiecietības politiku pret korupciju;

Pasākumi, kas veicami, lai panāktu efektīvāku īstenošanu un izpildi

18. aicina dalībvalstis sagatavot rīcības plānus savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai, kuros būtu sīki izklāstītas tiesībaizsardzības politikas nostādnes un sankcijas, kā arī publicēt informāciju par konfiskācijas un aresta faktiem, kas saistīti ar noziegumiem pret dzīvo dabu, un īstenot šādas informācijas apmaiņu, un tā nodrošināt konsekvētu un saskaņotu pieeju starp dalībvalstīm; atbalsta ierosmi veidot mehānismu, kas ļautu Komisijai regulāri saņemt datus un jaunāko informāciju par konfiskācijām un arestiem dalībvalstīs un sekmētu labākās prakses apmaiņu;
19. uzstāj, ka ir svarīgi pilnībā īstenot regulējumu, ar ko nosaka savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, un panākt šī regulējuma pilnīgu izpildi;
20. ierosina noteikt, ka sodiem par savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību, jo īpaši apgabalos ar jutīgām jūras ekosistēmām vai *Natura 2000* tīkla teritorijās, vajadzētu būt pietiekami stingriem, lai atturētu potenciālos likumpārkāpējus;
21. mudina dalībvalstis garantēt, lai tiesībaizsardzības iestāžu, prokuratūras dienestu un valstu tiesu iestāžu rīcībā būtu vajadzīgie finanšu un cilvēkresursi un atbilstoša zinātība, kas ļauj apkarot noziegumus pret dzīvo dabu; stingri iesaka Komisijai un dalībvalstīm strādāt intensīvāk, lai nodrošinātu apmācību un palielinātu informētību visās attiecīgajās aģentūrās un iestādēs;
22. atzinīgi vērtē pasākumus, ko cenšas īstenot Eiropas Savienības tīkls vides tiesību aktu ieviešanai un īstenošanai (*IMPEL*), Eiropas prokuroru tīkls vides tiesībaizsardzībai (*ENPE*), ES tiesnešu tīkls vides tiesībaizsardzībai (*EUFJE*), kā arī policijas spēku sadarbības tīkls cīņai ar noziegumiem pret vidi (Eiropas tīkls noziegumu pret vidi apkarošanai — *EnvCrimeNet*);
23. atzīmē, ka savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ir iekļauta Eiropas Drošības programmā 2015.–2020. gadam, kurā atzīts, ka savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība apdraud bioloģisko daudzveidību izcelsmes reģionos un ka tā apdraud ilgtspējīgu attīstību un reģionālo stabilitāti;
24. ierosina dalībvalstīm ieņēmus no sodiem par nelikumīgu tirdzniecību, ieguldīt savvaļas augu un dzīvnieku aizsardzībā un saglabāšanā;
25. prasa panākt, lai saistībā ar savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību dalībvalstīs un citās galamērķa un tranzīta valstīs būtiski uzlabotos informācijas vākšana, likumdošana un tiesībaizsardzība, kā arī cīņa pret korupciju; tāpēc prasa Komisijai ļoti rūpīgi pievērsties šiem aspektiem, nodrošinot starptautisko standartu izpildes pārvaldību un uzraudzību saistībā ar savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību;
26. uzsver — lai nepieļautu noziegumiem pret dzīvo dabu organizēto tīklu „migrēšanu”, ir jo īpaši svarīgi saskaņot politikas nostādnes un tiesisko regulējumu, kas attiecas uz

noziegumiem pret dzīvo dabu;

27. uzsver, ka ir jāuzlabo aģentūru savstarpējā sadarbība un jāpanāk, lai būtu spēkā un savlaicīgi notiktu datu apmaiņa starp valsts un ES līmeņa īstenošanas un izpildes aģentūrām; pieprasa izveidot stratēģisku izpildmehānismu tīklu gan ES, gan dalībvalstu līmenī, lai šādu sadarbību atvieglotu un pilnveidotu; aicina visas dalībvalstis izveidot vienības cīņai ar noziegumiem pret dzīvo dabu, tā sekmējot īstenošanu dažādās iesaistītajās aģentūrās;
28. aicina dalībvalstis pastāvīgi sniegt Eiropalam attiecīgu informāciju un datus; mudina Eiropolu nākamajā smagās un organizētās noziedzības draudu novērtēšanas (*SOCTA*) procesā izvērtēt noziegumus pret dzīvo dabu; prasa Eiropola struktūrā izveidot īpašu Noziegumu pret dzīvo dabu apkarošanas nodaļu, kurai būtu transnacionālas pilnvaras un pienākumi un pietiekami finanšu un cilvēkresursi, kas ļauj nodrošināt centralizētu informācijas apmaiņu un analīzi, kā arī koordinēt tiesībsardzības stratēģiju un izmeklēšanas procesu norisi;
29. aicina Komisiju popularizēt *EU-TWIX* sistēmu kā pārbaudītu un labi funkcionējošu instrumentu, kas ļauj dalībvalstīm apmainīties ar datiem un informāciju, un panākt, ka ir spēkā šīs sistēmas ilgtermiņa finansēšanas saistības; uzskata, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijām varētu būt nozīmīga loma, nodrošinot izpildes uzraudzību un ziņošanu par noziegumiem pret dzīvo dabu; prasa ES un dalībvalstīm vēl ciešāk sadarboties ar NVO, lai atbalstītu šādus NVO centienus;
30. atzīmē, ka noziegumi pret dzīvo dabu ir saistīti ar citiem organizētās noziedzības veidiem, tostarp ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un ar paramilitāru grupējumu un teroristu grupējumu finansēšanu, un starptautisko sadarbību uzskata par prioritāti cīņā pret nelikumīgām finanšu plūsmām; prasa, lai ES un dalībvalstis izmantotu visus iespējamus līdzekļus, tostarp sadarbību ar finanšu sektoru, un lai tās uzraudzītu un veiktu pētījumus par ietekmi, ko radītu topošo finanšu produktu un prakses iesaiste nelikumīgās finanšu plūsmās;
31. mudina dalībvalstis panākt, lai pilnībā būtu īstenota Direktīva 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību un lai būtu noteiktas atbilstoša līmeņa sankcijas par noziegumiem pret dzīvo dabu; ir nobažījies, ka dažas dalībvalstis direktīvu vēl nav pilnībā īstenojušas, un aicina Komisiju izvērtēt direktīvas īstenošanu katrā dalībvalstī, jo īpaši sodu ziņā, un sniegt ieteikumus; aicina Komisiju Eiropas Drošības programmā noteiktajā laikposmā pārskatīt Direktīvu 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību, jo īpaši izvērtējot, cik efektīvi ar to var apkarot noziegumus pret dzīvo dabu, un attiecīgā gadījumā iesniegt priekšlikumu par direktīvas pārskatīšanu; aicina Komisiju turpināt darbu, lai saskaņā ar LESD 83. panta 1. punktu izstrādātu un īstenotu vienotu noteikumu minimumu ar savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību saistītu noziedzīgu nodarījumu un attiecīgu sankciju definēšanai īpaši smagiem pārrobežu noziegumiem;
32. uzskata, ka rīcības plānā ir jāpievērš lielāka uzmanība muitas jautājumiem — gan attiecībā uz sadarbību ar partnervalstīm, gan labāku un efektīvāku īstenošanu pašā Savienībā; tāpēc gaida Komisijas 2016. gada pārskatu par ES spēkā esošā tiesiskā regulējuma īstenošanu un izpildi un prasa šajā pārskatā izvērtēt arī muitas procedūras;

33. mudina dalībvalstis efektīvi īstenot ANO Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (*UNTOC*) un to ievērot, lai konvencija kļūtu par pamatu starptautiskiem pasākumiem un savstarpējai tiesiskajai palīdzībai un par nozīmīgu soli ceļā uz vienotu un saskaņotu pieeju pret dzīvo dabu vērstu noziegumu apkarošanai; šajā sakarībā pauž dziļu nožēlu par to, ka vienpadsmit dalībvalstis *UNTOC* vēl nav īstenojušas; aicina attiecīgās dalībvalstis konvenciju pēc iespējas drīzāk īstenot;
34. uzskata, ka ir konsekventi un efektīvi jāpiemēro preventīvas iedarbības kriminālsodi, lai apkarotu noziegumus pret dzīvo dabu; mudina dalībvalstis saskaņā ar *UNTOC* 2. panta b) punktu noteikt, ka savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ir smags noziegums;
35. atzīst, ka dalībvalstu tiesu iestādēm un prokuroriem ir vajadzīgi ieteikumi par to, kā celt apsūdzību un piemērot sodu, un ka ir jānodrošina apmācība muitas un tiesībaizsardzības struktūru personālam ES robežpunktos; uzskata, ka par paraugu ir jāņem ANO Vides programmas (*UNEP*) sadarbības projekti „Pasauls tiesnešu programma” un „Videi labvēlīgas muitas iniciatīva”;
36. aicina Komisiju, attiecīgās ES aģentūras un dalībvalstis atzīt, ka vērīenīga ir kļuvusi savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība tiešsaistē, un aicina tās pilnveidot cīņai ar noziegumiem pret vidi izveidoto vienību un attiecīgo muitas dienesta vienību spējas, nodrošināt kibernetizācijas apkarošanas vienību koordināciju un veidot sadarbību ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai panāktu, ka ir izveidoti kanāli, pa kuriem pēc pieprasījuma var saņemt palīdzību no specializētajām kibernetizācijas apkarošanas pārrobežu vienībām;
37. aicina dalībvalstis un Komisiju sadarboties ar operatoriem, kuri nodrošina sociālo plašsaziņas līdzekļu platformu, meklētājprogrammu un e-komercijas platformu darbību, un tā kopīgi risināt problēmu, ko rada savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība internetā; aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest stingrākus kontroles pasākumus un izstrādāt attiecīgas politikas nostādnes, lai vērstos pret iespējamu nelikumīgu darbību internetā; šajā sakarībā aicina Komisiju izstrādāt ieteikumus par to, kā ES līmenī risināt problēmu, ko rada pret dzīvo dabu vērsti noziegumi tiešsaistē;
38. aicina ES un dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādes identificēt un uzraudzīt cita veida smagu un organizētu noziegumu (piemēram, cilvēku tirdzniecības) shēmas, lai palīdzētu īstenot preventīvas darbības un pārkāpumu izmeklēšanu piegādes ķēdē, apkarojot savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību (piemēram, attiecībā uz aizdomīgiem sūtījumiem un finanšu darījumiem);
39. atzinīgi vērtē to, ka Pušu konferences 17. sanāksmē (*CoP 17*) ES pirmo reizi piedalījās kā *CITES* konvencijas puse un ka ES un dalībvalstis demonstrē stingru apņemšanos īstenot konvenciju un sniegt tai iespaidīgu finansiālo atbalstu;
40. atzinīgi vērtē pārskatīšanas procesu, kuru īsteno *UNEP* eksperti, cenšoties izstrādāt vispāratzītu jēdziena „noziegums pret vidi” definīciju; šajā sakarībā atzīmē, ka dažkārt juridiski nav iespējams skaidri nošķirt dažādus šādu noziegumu veidus, un līdz ar to var mazināties iespējas efektīvi celt apsūdzību un piemērot sodu;

Pasākumi spēcīgākas partnerības veidošanai pasaules mērogā

41. aicina Komisiju un dalībvalstis intensīvāk veidot dialogu un sadarbību ar izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības ķēdē un sniegt tām gan tehnisku un ekonomisku palīdzību, gan diplomātisku atbalstu; uzskata, ka ES ir jārīkojas starptautiskā līmenī, lai palīdzētu trešām valstīm apkarot savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību, un ka ar divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem ES ir jāveicina turpmāka nepieciešamā tiesiskā regulējuma izstrāde;
42. uzsver, ka plaši izplatītā korupcija, institucionālā mazspēja, valsts varas vājināšanās, nepareiza pārvaldība unniecīgi sodi par noziegumiem pret dzīvo dabu ir galvenās problēmas, kas jārisina, lai varētu efektīvi apkarot savvaļas dzīvnieku un augu transnacionāla mēroga nelikumīgu tirdzniecību; mudina ES atbalstīt jaunattīstības valstis, kuras cenšas samazināt malumedniecības stimulus, un šādu atbalstu sniegt, uzlabojot ekonomiskās iespējas un veicinot labu pārvaldību un tiesiskumu;
43. aicina ES iestādes, dalībvalstis un visas citas iesaistītās valstis sistemātiskāk veikt izpēti, lai noskaidrotu, kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ir saistīta ar reģionāliem konfliktiem un terorismu;
44. aicina Komisiju un dalībvalstis, īstenojot rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai, izveidot trasta fondu vai līdzīgu mehānismu saskaņā ar 187. pantu pārskatītajā Finanšu regulā, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un to darīt, lai pasargātu aizsargājamas teritorijas un apkarotu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību un malumedniecību;
45. aicina ES atjaunināt finansiālo un tehnisko atbalstu, ko sniedz ar attīstības sadarbības instrumentu (ASI) un no Eiropas Attīstības fonda (EAF), lai palīdzētu jaunattīstības valstīm savus tiesību aktus par dzīvās dabas aizsardzību īstenot saskaņā ar *CITES* ieteikumiem, jo īpaši atbalstot tās valstis, kurām trūkst līdzekļu, lai nodrošinātu tiesību aktu izpildi un kontrabandistu kriminālvajāšanu;
46. aicina Komisiju saskaņā ar rīcības plāna pirmo prioritāti apsvērt iespēju izmantot partnerības instrumentu, lai finansētu iniciatīvas, kuru mērķis ir samazināt pieprasījumu pēc nelikumīgi iegūtiem savvaļas dzīvnieku un augu produktiem galvenajos šādu produktu noieta tirgos; uzsver, ka būtisku ieguldījumu šajā sakarā varētu sniegt pilsoniskā sabiedrība, kas iesaistīta uzraudzības struktūrās saskaņā ar tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības noteikumu sadaļām ES tirdzniecības nolīgumos;
47. uzsver, ka saistībā ar ES un Ķīnas stratēģisko partnerību ir svarīgi risināt sensitīvo jautājumu par augošo pieprasījumu pēc dzīvās dabas produktiem (piemēram, ziloņkaula, degunradžu ragiem un tīģeru kauliem), jo tas patiesi apdraud attiecīgo sugu aizsardzību un bioloģisko daudzveidību kopumā;
48. aicina Komisiju visos ES tirdzniecības nolīgumos un sarunās iekļaut obligātu un izpildāmu ilgtspējīgas attīstības noteikumu sadaļu, norādot tieši uz to, ka ir jāaptur savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība visās ekonomikas nozarēs, un aicina Komisiju savos īstenošanas ziņojumos iekļaut šo noteikumu analīzi; mudina Komisiju VPS+ tirdzniecības sistēmā likt uzsvāru uz *CITES* konvencijas īstenošanu un pasākumiem cīņai ar noziegumiem pret dzīvo dabu;

49. atzīmē, ka korupcija ir viens no galvenajiem faktoriem, kura dēļ ir iespējama savvaļas dzīvnieku un augu un no tiem iegūtu produktu nelikumīga tirdzniecība un kurš šādu tirdzniecību veicina; atzinīgi vērtē Komisijas stratēģijā „Tirdzniecība visiem” pausto apņemšanos visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos iekļaut vērienīgus pretkorupcijas noteikumus, lai novērstu gan tiešo, gan netiešo ietekmi, ko rada korupcija un savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība; tāpēc prasa Komisijai pievērst šiem aspektiem vislielāko uzmanību, nodrošinot starptautisko standartu izpildes pārvaldību un uzraudzību saistībā ar savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību;
50. aicina ES, darbojoties PTO sistēmā, izpētīt, kā panākt, lai globālā tirdzniecība un regulējums vides jomā viens otru labāk atbalstītu, un šādu izpēti veikt jo īpaši saistībā ar darbu, kurš pašlaik tiek īstenots, lai stingrāk saskaņotu PTO un daudzpusējos vides nolīgumus, kā arī saistībā ar tirdzniecības atvieglošanas nolīgumu, kas paver jaunas iespējas sadarbībai starp amatpersonām, kuras nodarbinātas muitas, savvaļas dzīvnieku un augu aizsardzības, kā arī tirdzniecības jomās, sevišķi jaunattīstības valstīs; uzskata, ka ir jāizpēta vēl arī citas sadarbības iespējas starp PTO un *CITES*, jo īpaši attiecībā uz to, kā sniegt jaunattīstības valstu ierēdņiem tehnisku palīdzību un veidot viņu spējas risināt ar tirdzniecību un vidi saistītus jautājumus;
51. uzsver, ka izšķiroša nozīme ir izpildes ķēdē iesaistīto organizāciju starptautiskai sadarbībai; aicina ES un dalībvalstis arī turpmāk atbalstīt Starptautisko konsorciju pret dzīvo dabu vērstu noziegumu apkarošanai (*ICCWC*); atzinīgi vērtē ikvienu centienu stiprināt šo atbalstu, šajā nolūkā cita starpā arī nodrošinot finanšu resursus un pieredzējušu speciālistu zināšanas, lai sekmētu spēju veidošanu, veicinātu informācijas un zinātības apmaiņu un atbalstītu izpildes un atbilstības nodrošināšanu; aicina Komisiju izmantot *ICCWC* noteiktos rādītājus, lai izvērtētu, cik efektīvi trešām valstīm atvēlētais ES finansējums ir palīdzējis īstenot pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību vērstus pasākumus, un lai sekmētu vienotu un ticamu attīstības finansējuma vērtēšanu;
52. atzinīgi vērtē starptautisko tiesībaizsardzības iestāžu īstenotās operācijas (piemēram, operāciju *COBRA III*), kuru rezultātā tiek konfiscēts iespaidīgs daudzums no savvaļas dzīvniekiem un augiem nelikumīgi iegūtu produktu un tiek apcietināti kontrabandisti un pateicoties kurām sabiedrība var labāk atpazīt tik smagu organizētās noziedzības veidu kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība;
53. aicina dalībvalstis nostiprināt *CITES* budžetu, tā sniedzot šai organizācijai iespēju plašāk īstenot savu uzraudzības un sugu izraudzīšanās darbu; šajā sakarībā pauž nožēlu, ka no sešām dalībvalstīm *CITES* vēl arvien nav saņēmusi maksājumus, kas tām bija jāveic laikposmā no 1992. līdz 2015. gadam;
54. atzinīgi vērtē ES rīcības plānu kā būtisku ieguldījumu, kas palīdzēs sasniegt Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam noteiktos ilgtspējīgas attīstības mērķus, par kuriem 2015. gada septembrī ANO augstākā līmeņa sanāksmē vienojās valstu vadītāji;

Eiropas Savienība — gan galamērķa tirgus, gan izejmes un tranzīta posms

55. atzīmē, ka *CITES*, ES Kokmateriālu regula un ES tiesību akti, ar ko reglamentē NNN zveju, ir svarīgi savvaļas dzīvnieku un augu starptautiskās tirdzniecības regulēšanas

instrumenti; taču ir nobažījies, ka nav nodrošināta pienācīga īstenošana un izpilde, un aicina dalībvalstis strādāt intensīvāk, lai kopīgiem spēkiem saskaņoti panāktu efektīvu īstenošanu; turklāt ir nobažījies par trūkumiem spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā, kuri attiecas gan uz sugām, gan procesa dalībniekiem; tāpēc prasa ES pārskatīt spēkā esošo tiesisko regulējumu, lai to papildinātu, nosakot, ka ir aizliegts darīt pieejamus un laist tirgū savvaļas dzīvniekus un augus, kas tiek nelikumīgi iegūti vai tirgoti trešās valstīs, un ka ir aizliegts šādus savvaļas dzīvniekus un augus pārvadāt, iegādāties un turēt tos savā īpašumā; uzskata, ka ar šādiem tiesību aktiem varētu saskaņot spēkā esošo ES tiesisko regulējumu un ka šādu tiesību aktu transnacionālai ietekmei var būt izšķiroša nozīme, lai samazinātu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apjomu visā pasaulē; šajā sakarībā uzsver, ka ar šādiem tiesību aktiem ir jāpanāk, lai būtu pilnībā pārredzami jebkādi tirdzniecības aizliegumi, kas noteikti, pamatojoties uz attiecīgas sugas nelegālu statusu trešā valstī, un tādējādi jānodrošina juridiskā noteiktība tiem, kuri nodarbojas ar likumīgu tirdzniecību;

56. uzsver, ka trofeju medības ir veicinājušas *CITES* konvencijas I un II pielikumā iekļauto apdraudēto sugu populāciju būtisku sarukšanu, un mudina Komisiju un dalībvalstis izmantot piesardzīgu pieeju attiecībā uz tādu medību trofeju ievēšanu, kas iegūtas no sugām, kuru aizsardzību nosaka ES regulējums par savvaļas dzīvnieku un augu tirdzniecību, un mudina tās atbalstīt vēl stingrāku ES tiesību normu piemērošanu medību trofeju ievēšanai ES dalībvalstīs un pieprasīt atļaujas trofeju ievēšanai, ja tās iegūtas no sugām, kuras uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 338/97 B pielikumā;
57. atzinīgi vērtē Bakingemas pils 2016. gada deklarāciju, kuru parakstījuši aviokompāniju, kravu pārvadātāju, ostu operatoru, muitas aģentūru, starpvaldību organizāciju un dabas aizsardzības bezpeļņas organizāciju pārstāvji, apliecinot savu apņemšanos paaugstināt standartus visā transporta nozarē un šajā nolūkā īpašu uzmanību pievērst informācijas apmaiņai, personāla apmācībai, tehnoloģiju pilnveidošanai un resursu kopīgai izmantošanai uzņēmumu un organizāciju vispasaules sadarbības struktūrā; aicina visas puses pilnībā īstenot deklarācijā pausto apņemšanos; mudina dalībvalstis veicināt Bakingemas pils deklarācijai līdzīgu brīvprātīgu saistību uzņemšanos arī citās jomās, sevišķi finanšu un e-komercijas nozarēs;
58. pieprasa pilnībā un nekavējoties Eiropas līmenī aizliegt ziloņkaula (arī tā dēvētā „pirmskonvencijas” ziloņkaula) un degunradžu ragu tirdzniecību, eksportu un reeksportu ES teritorijā un uz galamērķiem aiz ES robežām; pieprasa izveidot mehānismu, ar ko izvērtē, vai līdzīgi ierobežojumi būtu jānosaka arī attiecībā uz citām apdraudētajām sugām;
59. norāda, ka ES regula, ar ko izveido sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju, ir devusi rezultātus, taču neatlaidīgi pieprasa to īstenot vēl stingrāk, lai panāktu, ka Eiropas tirgū nenonāk nelegāli nozvejotas zivis; ierosina ES dalībvalstīm konsekventāk un efektīvāk pārbaudīt nozvejas dokumentus (nozvejas sertifikātus) un sūtījumus (jo īpaši no valstīm, kas atzītas par augsta riska zonām), tā nodrošinot, ka zivis ir nozvejotas legāli;
60. uzsver, ka cīņā pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību nozīmīga ir privātā sektora līdzdalība ar pašregulējuma un uzņēmumu sociālās atbildības īstenošanu; uzskata, ka izsekojamība ir izšķiroši svarīga likumīgai un ilgtspējīgai

tirdzniecībai neatkarīgi no tā, vai tirdzniecība ir komerciāla vai nekomerciāla; uzsver, ka ir nepieciešama sadarbība un koordinācija starptautiskā līmenī, kā arī starp publisko un privāto sektoru, un aicina ES nostiprināt esošos kontroles instrumentus, cita starpā izmantojot arī izsekojamības mehānismus; uzskata, ka par izšķirošu būtu jāklūst darbībai transporta nozarē, piemēram, nodrošinot agrīnās brīdināšanas signālsistēmu ieviešanu; atzīmē, ka svarīga nozīmē šajā ziņā varētu būt publiskā un privātā sektora partnerībām;

61. prasa, lai dalībvalstis ne vien veiktu robežpārbaudes atbilstoši Regulas (EK) Nr. 338/97 prasībām, bet arī kontrolētu izpildi iekšzemē, šajā nolūkā regulāri pārbaudot tirgotājus un atļauju turētājus (piemēram, zooveikalus, selekcionārus, pētniecības centrus un kokaudzētavas) un cita starpā arī kontrolējot tādu preču (piemēram, modes preču, mākslas priekšmetu, zāļu un uzturvielu) tirdzniecību, kas varētu būt izgatavotas no nelikumīgi iegūtu augu un dzīvnieku produktiem;
62. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai visi pārtvertie augu eksemplāri tiktu nekavējoties konfiscēti un lai pārtvertajām vai konfiscētajām dzīvajām būtnēm būtu nodrošināta aprūpe un jauna mājvieta attiecīgajām sugām piemērotos dzīvnieku glābšanas centros; aicina Komisiju sniegt ieteikumus, lai nodrošinātu, ka visi savvaļas dzīvnieku glābšanas centri, ko izmanto dalībvalstis, ir atbilstoša standarta struktūras; turklāt aicina ES un dalībvalstis nodrošināt dzīvnieku glābšanas centrus ar atbilstošu finansējumu;
63. aicina dalībvalstis saskaņā ar *CITES* konvencijas Pušu konferences rezolūcijas Nr. 10.7. (Rev. CoP 15) 3. pielikumu pieņemt valsts plānus ar pasākumiem, kas veicami attiecībā uz konfiscētām dzīvām būtnēm; uzsver, ka par visām konfiscētajām dzīvajām būtnēm dalībvalstīm ir jāpaziņo *EU-TWIX* un ka būtu jāpublicē ikgadēji kopsavilkuma ziņojumi, turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiesībsardzības struktūru personāla apmācībā būtu iekļauti labturības un drošības apsvērumi rīcībai ar konfiscētam dzīvām būtnēm; aicina ES un dalībvalstis apņemties sniegt savvaļas dzīvnieku glābšanas centriem atbilstošu finansiālo atbalstu;
64. aicina dalībvalstis apsvērt iespēju veidot tā dēvētā pozitīvā saraksta sugu sistēmu, pēc kuras objektīvi un saskaņā ar zinātniskiem kritērijiem tiek vērtēts, cik droši un cik piemēroti tirdzniecībai un turēšanai lolojumdzīvnieka statusā ir attiecīgu reto sugu īpatņi;

o

o o

65. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Atzīmējot 2015. gadā Pasaules dzīvās dabas dienu, ANO ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon* sacīja, ka ir pienācis laiks nopietni uztver noziegumus pret dzīvo dabu. Tā bija vienkārša, taču stingra norāde uz to, ka savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība aizvien nopietnāk apdraud ne vien daudzu augu un dzīvnieku sugu izdzīvošanu, bet arī tiesiskumu, cilvēktiesības, globālo pārvaldību, vietējo iedzīvotāju labklājību un pašu galveno — pasaules ekosistēmu izdzīvošanas spēju.

Tirdzniecība ar savvaļas dzīvniekiem un augiem ir kļuvusi par miljardiem eiro vērtu noziedzīgu rūpalu, ko galvenokārt piekopj organizētas noziedzīgas grupas. Pieķeršanas risks ir niecīgs, toties finansiālais ieguvums ir liels, tāpēc noziedznieku bandām šķiet vilinoši izmantot nelikumīgi noķertus un nolaupītus savvaļas dzīvniekus un augus savas noziedzīgās darbības finansēšanai.

Reaģējot uz miera un drošības apdraudējumu, aizvien svarīgāk ir ierobežot vērienīgākus noziegumus pret vidi. Visā pasaulē nevalstiski bruņotie grupējumi, teroristu grupējumi un citi pastrādā arvien vairāk noziegumu pret vidi un iedzīvojas uz dabas resursu izmantošanas rēķina, jo šo laupījumu gūt ir vieglāk nekā peļņu no citiem ekspluatēšanas veidiem, piemēram, no narkotiku, cigarešu vai bēgļu kontrabandas.

Eiropas Savienības rīcībai ir svarīga nozīme, apkarojot noziegumus pret dzīvo dabu, jo ES ir gan viens no lielākajiem galamērķiem, kur nonāk nelikumīgi savvaļas dzīvnieku un augu produkti, gan arī savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības tranzīta teritorija, jo īpaši tranzītam starp Āfrikas, Āzijas un Latīņamerikas valstīm, un šāda nelikumīga tirdzniecība notiek arī pašas ES teritorijā, turklāt ES nereti ir šādas nelikumīgas tirdzniecības sākumpunkts.

Rīcības plāns ir viens no pasākumiem, ko ES īsteno, atsaucoties uz ANO Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un jo īpaši 15. ilgtspējīgas attīstības mērķi, saskaņā ar kuru ir nekavējoties jārīkojas, lai izbeigtu aizsargājamu augu un dzīvnieku sugu malumedniecību un nelikumīgu tirdzniecību un lai izskaustu gan pieprasījumu pēc nelikumīgiem savvaļas dzīvnieku un augu produktiem, gan šādu produktu piedāvājumu.

Laikposmā no 2016. līdz 2020. gadam rīcības plāna īstenošanas procesā ES darbība cīņā pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību pasaules mērogā kļūs ietekmīgāka vairākās prioritārās jomās, tādās kā prevencija, izpilde un sadarbība, turklāt atzīstot, ka ES ir ne vien savvaļas dzīvnieku un augu produktu galamērķa tirgus, bet arī izcelsmes un tranzīta teritorija.

Rīcības plāna galvenā prioritāte ir nepieļaut savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību un izskaust tās pamatcēloņus. Lai to realizētu, ES būs ārkārtīgi svarīgi panākt, ka pasaules mērogā mazinās gan pieprasījums pēc nelikumīgiem savvaļas dzīvnieku un augu produktiem, gan šādu produktu piedāvājums, un šajā nolūkā jāizmanto *CITES* tiesiskais regulējums, izpratnes veicināšanas kampaņas, jāizskauž tāda nopietna problēma kā korupcija piegādes ķēdē un jāpalīdz izcelsmes valstīm pilnveidot savu tiesībaizsardzības iestāžu un mežsargu dienesta spējas uz vietas cīnīties pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību.

Otra rīcības plāna prioritāte ir panākt, ka efektīvi tiek īstenoti un pildīti spēkā esošie noteikumi par organizētās noziedzības apkarošanu pret vidi vērstu noziegumu jomā. Pašlaik tiesībaizsardzības iestādes — Eiropols un *Eurojust* — nesaņem no dalībvalstīm pietiekami

daudz informācijas un datu par konfiscēšanu, tāpēc šo aģentūru spēja apkarot savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību pārrobežu līmenī ir stipri ierobežota. Turklāt sodi, kurus piemēro personām, kas nodarbojas ar savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību, neatbilst nodarījuma smagumam. ES dalībvalstīm būtu jāievieš stingri noteikti un saskaņoti sodi personām, kas atzītas par vainīgām savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgā tirdzniecībā. ES ir jāizvērtē iespēja pieņemt tiesību aktus, ar ko aizliedz izcelsmes valstīs aizsargājamu sugu īpatņu importu, tirdzniecību un reeksportu. Kā šāda tiesību akta piemēru var minēt ASV tā dēvēto Leisija likumu (*Lacey Act*). Lai gan ar *CITES* var reglamentēt tirdzniecību ar savvaļas dzīvniekiem un augiem un nodrošināt apdraudēto sugu aizsardzību, tā neattiecas uz visām īpaši apdraudētajām sugām un ar to nav iespējams pietiekami ātri reaģēt uz situācijas maiņu, tāpēc noziedzniekiem ir viegli izmantot iespējamās nepilnības.

Trešā prioritāte ir veidot spēcīgāku partnerību starp izcelsmes, patēriņa un tranzīta valstīm cīņā pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību pasaules mērogā. Lai to panāktu, svarīgs ir politiskais atbalsts un tehniskā palīdzība galvenajām izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm. Turklāt ES, slēdzot tirdzniecības darījumus, ir jāliek lietā sava ekonomiskā ietekme, lai ne vien tagad, bet arī turpmāk tajos iekļautu noteikumus par nepieciešamību apkarot savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību. Klusā okeāna valstu partnerības (*TTP*) tirdzniecības nolīgumā starp ASV un vienpadsmit Klusā okeāna valstīm ir iekļauti vides noteikumi, saskaņā ar kuriem ir jācīnās pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību — nevainojami tie nav, taču nenoliedzami ir politisks signāls, kas apliecina, ka ar bioloģisko daudzveidību tirdzniecības attiecībās būtu jārēķinās. Pēc šī parauga būtu jāveido jaunā ES tirdzniecības sarunu struktūra.

Noslēgumā jānorāda, ka pati Eiropas Savienība ir vieta, kur ļoti aktīvi norisinās tirdzniecība ar nelikumīgiem savvaļas dzīvnieku un augu produktiem. ES ir ne vien šādas tirdzniecības tranzīta teritorija un galamērķa tirgus, bet arī vieta, kur tiek iegūti nelikumīgi produkti no savvaļas dzīvniekiem un augiem, kas saskaņā ar ES tiesību aktiem ir aizsargājami. Dalībvalstīm ir jāizskauž starptautiskā tirdzniecība ar nelikumīgi iegūtiem savvaļas dzīvnieku un augu produktiem, kas tiek pārdoti kā likumīgas preces (piemēram, ziedi, mēbeles un reto sugu lolojumdzīvnieki). Tāpat arī ES dalībvalstīm ir jāapsver iespēja modernizēt un uzlabot savas dzīvnieku labturības iestādes un patversmes, lai tās varētu uzņemt dažnedažādo sugu īpatņus, kas tiek konfiscēti uz robežas un citur ES teritorijā.

Galū galā tas ir visu ES dalībvalstu pienākums — kopīgiem spēkiem dot tam pienācīgu pretsparu un apturēt dažu pasaulē visvērtīgāko sugu straujo izzušanu. Šādi mēs ne vien saglabāsim bioloģisko daudzveidību nākamajām paaudzēm, bet arī pilnveidosim un nostiprināsim ES drošības pamatsistēmu, nodrošinot labāku dzīvi vietējiem iedzīvotājiem, veicinot ilgtspējīgāku attīstību un spēcīgāk iedibinot tiesiskumu.

ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai

par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai (2016/2076(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Brian Hayes*

IEROSINĀJUMI

Attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā aptuveni 70 % pasaules nabadzīgo iedzīvotāju dzīvo lauku apvidos un viņu iztikas līdzekļi ir tieši atkarīgi no bioloģiskās daudzveidības; tā kā bioloģiskās daudzveidības aizsargāšana tādēļ ir nozīmīga ilgtspējīgam iztikas nodrošinājumam un visnabadzīgāko kopienu attīstībai; tā kā, savukārt, vietējo kopienu iesaiste var būt izšķirošs faktors, lai nodrošinātu šādas aizsardzības panākumus;
- B. tā kā pasaules bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus apdraud zemes izmantojuma maiņa, neilgtspējīga resursu izmantošana un piesārņojums, kā arī klimata pārmaiņas; tā kā straujās urbanizācijas, dzīvotņu zuduma un savvaļas dabas nelikumīgās tirdzniecības dēļ daudzas apdraudētās sugas jo īpaši saskaras ar lielāku apdraudējumu nekā agrāk;
- C. tā kā ES kā juridiskas personas līdzdalība šajā sugu aizsardzības sistēmā viennozīmīgi apliecina ES nelokāmo un atbildīgo nostāju attiecībā uz ilgtspējības veicināšanu;
- D. tā kā dabas resursu pārvaldības prakse un nelikumīgā tirdzniecība, kas ir cieši saistītas ar nepilnībām pārvaldības un drošības jomā, veido tādu starptautiskās noziedzības veidu, kas gada apgrozījuma ziņā ierindojas ceturtajā vietā pasaulē starp citiem starptautiskās noziedzības veidiem;
- E. tā kā lielākās daļas konfliktu pamatā ir dabas bagātību ekspluatēšana vai nelegāla tirdzniecība ar dzīvniekiem, tādējādi apdraudot vietējās kopienas, bioloģisko daudzveidību, kā arī floru un faunu;
- F. tā kā cilvēku un dzīvnieku konflikti, ko izraisa dzīvotņu bojāeja un aizvien pieaugošās cilvēku vajadzības, ir smags apdraudējums daudzu sugu turpmākai izdzīvošanai daudzviet

pasaulē; tā kā mežu bojāeju un degradāciju pārsvarā izraisa lauksaimniecības zemes izplešanās un intensīva kokmateriālu ieguve, koksnes ieguve kurināmajam un citu meža produktu ieguve, kā arī pārmērīga noganīšana; tā kā savvaļas sugu īpatņi, kas nonāk kontaktā ar cilvēkiem, bieži vien tiek nogalināti vai sagūstīti; tā kā konfrontācija ar bruņotiem malumedniekiem var būt ārkārtīgi bīstama;

- G. tā kā malumedniecība ir īpaši vērsta pret ziloniem un degunradžiem, jo pasaulē pieaug pieprasījums pēc viņu ilkņiem un ragiem; tā kā cilvēki var iesaistīties malumedniecībā nabadzības spiesti vai arī viņus ekspluatē kriminālas organizācijas, meklējot medniekus, kas labi pazīst vietējo apkārtni;
- H. tā kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība — kurā iesaistīti malumednieki, bruņoti nevalstiski grupējumi izcelsmes valstīs, starptautiski noziedzīgi grupējumi un dažādas iesaistītās personas pieprasījuma valstīs — nav nekas jauns, bet attiecībā uz dažām sugām tā apjoma, veidu un ietekmes ziņā ir pieaugusi līdz vēl nepieredzētiem apjomiem;
- I. tā kā ir jāatzīst bioloģiskās daudzveidības patiesā vērtība un tās daudzie ieguldījumi ilgtspējīgā attīstībā un cilvēku labjutībā, cenšoties sasniegt ilgtspējīgas attīstības programmas (*Agenda 2030*) 15. mērķī noteiktos uzdevumus;
- J. tā kā noziedzība pret savvaļas dzīvo dabu ir nopietna, transnacionāli organizēta noziedzība visā pasaulē, kuras gada apgrozījums ir vismaz USD 19 miljardi, padarot to par ceturto lielāko noziedzīgo darbību pasaulē; tā kā tās ietekme uz bioloģisko daudzveidību ir graujoša un tā kā, ņemot vērā tās ciešo saistību ar korupciju, tā negatīvi ietekmē tiesiskumu, jo īpaši dažos Āfrikas reģionos, kur tā ļoti negatīvi ietekmē ekonomiskās attīstības iespējas;
- K. tā kā ES ir svarīga nozīme šīs nelikumīgās tirdzniecības apkarošanā, jo Eiropa pašlaik ir galamērķa tirgus un nelikumīgās tirdzniecības centrs tranzītam uz citiem reģioniem; tā kā Eiropa ir arī izcelsmes reģions, no kura konkrētas sugas nonāk nelikumīgajā tirdzniecībā,
 - 1. pauž bažas par malumedniecības un savvaļas dabas, kā arī tās produktu nelikumīgas tirdzniecības apjoma pieaugumu un tās kaitīgo ietekmi uz ekonomiku, sabiedrību un vidi; uzskata — lai cīnītos pret malumedniecību, ir nepieciešama koordinēta ES rīcība un atbalsts valstīm, kuru spējas aizsargāt savvaļas dabu ir ierobežotas; uzskata, ka ES varētu plašāk iesaistīties jaunattīstības valstu savvaļas dabas rezervātu projektu aizsardzībā un uzturēšanā;
 - 2. atgādina, ka bioloģiskā daudzveidība un noturīgas ekosistēmas palielina iztiku, veicina pārtikas un uztura nodrošinājumu, veicina ūdens pieejamību un sniedz būtiski ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā un pielāgošanās procesos tām; tāpēc uzskata, ka ir izšķiroši svarīgi, ka bioloģiskā daudzveidība un ekosistēmu pakalpojumi tiek aizsargāti, lai nodrošinātu, ka ilgtspējīgas iztikas iespējas palīdz samazināt nabadzību visā pasaulē;
 - 3. uzsver, ka ES politikas saskaņotības stratēģijā, kas noteikta Līgumos, ir pienācīgi jāņem vērā savvaļas dabas aizsardzība, uzsver bioloģiskās daudzveidības izšķirošo nozīmi ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanai un atbalsta bioloģiskās daudzveidības aizsardzības pamatiniciatīvu *B4Life*, kura jo īpaši īstenota, izmantojot Eiropas Attīstības fondu un attīstības sadarbības instrumentu, kā arī atbalsta ES rīcības plāna savvaļas

dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai mērķi 1.2., kas attiecas uz vietējām kopienām; aicina Komisiju nodrošināt, ka attiecīgie pasākumi atbilst ES attīstības politikas pamatmērķim — samazināt nabadzību, kā arī ilgtspējīgas mežsaimniecības politikas virzieniem un ANO Ilgtspējīgas attīstības mērķiem, jo īpaši 15. mērķim, kā arī nodrošināt, lai tie pozitīvi ietekmētu jo īpaši pārtikas nodrošinājumu, dabisko dzīvotņu saglabāšanu un ekosistēmas; aicina ES veicināt ienākumu gūšanas iespējas aizsargājamajās teritorijās un to buferzonās (piemēram, ilgtspējīgu tūrismu) un attiecīgi nostiprināt vietējās spējas;

4. aicina Komisiju un Padomi izmantot savus tirdzniecības un attīstības instrumentus tā, lai izveidotu īpašas programmas, kas nostiprinātu Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*) īstenošanu, un nodrošinātu resursus spēju veidošanai cīņā pret malumedniecību un nelikumīgo tirdzniecību, jo īpaši atbalstot, nostiprinot un paplašinot izpildes iniciatīvas, piemēram, *ASEAN* Savvaļas dabas tiesībaizsardzības tīklu (*ASEAN-WEN*), Āfrikas raga Savvaļas dabas tiesībaizsardzības tīklu (*HA-WEN*) un Lusakas nolīguma darba grupu (*LATF*), kuru mērķis ir izveidot reģionālos īpašo zināšanu centrus un nodrošināt piemērus sadarbībai cīņā ar noziedzību pret savvaļas dabu;
5. atgādina, ka lielākās problēmas ES saistībā ar savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību rodas tāpēc, ka dalībvalstis pienācīgi neīsteno attiecīgos ES tiesību aktus; mudina dalībvalstis un visas iesaistītās puses īstenot ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai, ievērojot noteiktos termiņus saskaņā ar Padomes 2016. gada 20. jūnija secinājumiem par šo rīcības plānu;
6. uzskata, ka Āfrikas iedzīvotāju labklājība lielā mērā ir atkarīga no savvaļas dabas un ka nabadzība lauku apvidos ir noteicošais faktors malumedniecībai vietējā līmenī;
7. uzskata, ka NVO varētu būt nozīmīga loma izpildes uzraudzībā un ziņošanā par noziegumiem pret savvaļas dabu; prasa vairāk atbalstīt NVO centienus, ņemot vērā vietējo valsts iestāžu ierobežotās iespējas šajās jomās;
8. uzsver, ka vienam no galvenajiem ES nabadzības samazināšanas stratēģiju elementiem ir jābūt savvaļas dabas aizsardzībai, galveno uzmanību pievēršot to ekosistēmu un ainavu saglabāšanai, kas uztur Āfrikas galvenās savvaļas dabas populācijas;
9. uzsver, ka bez pienācīga finansējuma rīcības plāns ir nolemts neveiksmei; uzskata, ka finanšu resursi plāna īstenošanas nodrošināšanai ir jāparedz ES un katras dalībvalsts budžetā, kā arī jāpiešķir nepieciešamie cilvēkresursi;
10. uzskata, ka noziegumiem pret savvaļas dabu un mežiem ir jāpievērš tāda pati uzmanība kā jebkuram citam transnacionālas organizētās noziedzības veidam, un līdz ar to tiesībaizsardzībai nav jābūt vērstai tikai pret malumedniekiem, bet jāvērsas arī pret šīs organizētās noziedzības augstākiem ešeloniem;
11. mudina izcelsmes valstis: i) veicināt tiesiskumu un radīt efektīvus atturošus mehānismus, nostiprinot kriminālizmeklēšanu, apsūdzību un notiesāšanu; ii) piemērot stingrākus likumus, kas paredz, ka savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgā tirdzniecība ir smags noziegums, kam jāpievērš tāda pati uzmanība un jāpiemēro tik pat bargi sodi kā citiem transnacionāliem organizētās noziedzības veidiem; iii) piešķirt vairāk resursu noziedzības

pret savvaļas dabu apkarošanai, jo īpaši, lai nostiprinātu likumu izpildi, tirdzniecības kontroli, uzraudzību, muitas darbības un konfiskāciju savvaļas dabas aizsardzības jomā;
iv) apņemties nepieļaut nekādu toleranci pret korupciju;

12. uzsver, ka nepieciešamas kolektīvas intervences pasaules līmenī, lai apkarotu noziegumus pret savvaļas dabu, tostarp finansiālā jomā, starptautiski sadarbojoties cīņā pret noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju; uzsver arī, ka nepieciešamas izpratnes veicināšanas kampaņas, lai samazinātu pieprasījumu pēc savvaļas dabas produktiem;
13. mudina izcelsmes, tranzīta un pieprasījuma valstis ciešāk sadarboties cīņā pret savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību visā tās ķēdē; tāpēc aicina nodrošināt ciešāku sadarbību starp, piemēram, Starptautisko Kriminālpolicijas organizāciju (Interpolu), Pasaules Muitas organizāciju (WCO), ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas biroju (UNODC) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju (UNCAC);
14. aicina ES atjaunināt finansiālo un tehnisko atbalstu, kas tiek sniegts no attīstības sadarbības instrumenta un Eiropas Attīstības fonda, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm īstenot to noteikumus savvaļas dabas aizsardzības jomā saskaņā ar *CITES* ieteikumiem, jo īpaši atbalstot tās valstis, kurām trūkst līdzekļu likumu izpildei un kontrabandistu kriminālvajāšanai;
15. uzsver, ka nabadzības un vājas pārvaldības dēļ noziedzniekiem ir iespēja korumpēt izpildes iestāžu darbiniekus, kuru darba samaksa ir ļoti niecīga; uzsver, ka atbildīgi ir jārisina riski, kas saistīti ar cīņu pret malumedniecību un tirdzniecību ar savvaļas sugu īpatņiem, jo tās abas kaitē ekosistēmām un lauku iedzīvotāju iztikai, tostarp iztikai, kuras pamatā ir ekotūrisms, kā arī uzsver, ka mērķtiecīgi jāveicina to speciālistu izpratne, kas strādā organizētās noziedzības un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkaršanas jomā; uzsver, ka plaši izplatītā korupcija, institucionālo spēju trūkums, valsts varas mazspēja, nepareiza pārvaldība un neatbilstīgi sodi par noziegumiem pret savvaļas dabu ir galvenās problēmas, kas jārisina, lai varētu efektīvi apkarot savvaļas dabas transnacionālo nelikumīgo tirdzniecību; mudina ES atbalstīt jaunattīstības valstis to centienos samazināt stimulus malumedniecībai, kad tās cenšas uzlabot ekonomiskās iespējas un veicināt labu pārvaldību un tiesiskumu, nodrošinot apmācību un atbalstu struktūrām, kas strādā savvaļas dabas nelikumīgās tirdzniecības apkaršanas jomā, un veicinot izpratni par šādu tirdzniecību, un aicina ES iestādes, dalībvalstis un visas attiecīgās valstis sistemātiskāk pētīt saiknes starp savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību un reģionālajiem konfliktiem vai terorismu, ņemot vērā gaidāmo *UNODC* ziņojumu; uzsver, ka nepieciešama ilgtermiņa stratēģija korupcijas apkaršanas jomā, kā arī jānostiprina spējas efektīvi veikt izmeklēšanu saistībā ar apgalvojumiem par līdzvainību valdības līmenī; uzsver, ka, izsmēlot visas pārējās iespējas, tas var novest pie sankcijām gan ES, gan plašākā starptautiskā līmenī;
16. prasa veikt pasākumus, kas nodrošinātu vietējiem dalībniekiem tiešus ieguvumus no iesaistes savvaļas dabas aizsardzībā, līdztekus īstenojot pasākumus, kas attur no nelikumīgām, pret savvaļas dabu vērstām darbībām, un veicinot iespējas nodrošināt iztiku, neiesaistoties šādās darbībās; jo īpaši prasa prioritāri iekļaut ilgtspējību kā stratēģisku elementu dažādos tirdzniecības un sadarbības nolīgumos, kas tiek apspiesti ar trešām valstīm; aicina Komisiju saistībā ar tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības nolīgumiem apsvērt tādu izmēģinājuma projektu ieviešanu, kuru mērķis jo īpaši būtu apmācīt un

atbalstīt muitas iestādes un mežsardzi;

17. uzskata — gan ES teritorijā, gan ārpus tās jānodrošina privāto sektoru būt par paraugu, lai tajā tiktu piemērots rīcības kodekss, kas nosoda nelikumīgi iegūtu savvaļas dabas produktu patēriņu;
18. prasa atbalstīt privātā sektora iniciatīvas savvaļas dabas nelikumīgās tirdzniecības mazināšanai;
19. prasa, īstenojot ES rīcības plānu, nodrošināt ciešāku un konstruktīvāku sadarbību starp ieinteresētajām personām, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijām un attiecīgajām uzņēmējdarbības nozarēm, lai efektīvāk izmantotu pieejamos instrumentus un politikas virzienus un nostiprinātu sinerģijas starp tiem, tādējādi nodrošinot, ka tie ir maksimāli efektīvi cīņā pret savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību gan ES, gan pasaulē;
20. prasa nodrošināt būtiskas pārmaiņas izlūkdatu vākšanā, likumdošanā un likumu izpildē, kā arī cīņā pret korupciju, saistībā ar savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību dalībvalstīs un citās saņēmējvalstīs, kā arī tranzītvalstīs; tāpēc prasa Komisijai pievērst vislielāko uzmanību šiem pārvaldības un uzraudzības aspektiem attiecībā uz starptautisko standartu piemērošanu saistībā ar savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību;
21. uzsver — ir jānosaka, ka ilgtspējības sadaļa ir obligāti jāiekļauj ikvienā jaunā tirdzniecības nolīgumā; uzskata, ka likumīga un ilgtspējīga tirdzniecība varētu sniegt pozitīvu ieguldījumu ilgtspējīgā attīstībā un kopienās; uzskata, ka ES ir jārīkojas starptautiskā līmenī, lai atbalstītu valstis cīņā pret savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību, un jāsniedz ieguldījums attiecīgo tiesību aktu padziļinātā izstrādē, izmantojot divpusējus un daudzpusējus nolīgumus;
22. prasa nodrošināt starptautiskus pārskatatbildības mehānismus, kā arī steidzamus uzlabojumus politikas un tiesiskajā jomā, lai apturētu nelikumīgo tirdzniecību un izbeigtu pieprasījumu pēc savvaļas dabas un meža produktiem;
23. prasa sagatavot sīki izstrādātu gada ziņojumu par uzraudzību un īstenošanas progresu novērtējumu, tostarp izstrādāt mehānismus, kas līdzīgi rādītāju kartei, ko izmanto, lai uzraudzītu *Natura 2000* tīkla pabeigšanas progresu;
24. uzsver — lai nepieļautu kriminālo tīklu, kas vērsti pret savvaļas dabu, "migrāciju", jo īpaši svarīgi ir saskaņoti politikas virzieni un tiesiskie regulējumi attiecībā uz noziegumiem pret savvaļas dabu;
25. mudina ES un visas dalībvalstis izvērst atbalstu starptautiskās tirdzniecības reglamentēšanai, pilnībā slēgt pašmāju ziloņkaula tirgus un iznīcināt ziloņkaula krājumus.

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS**

Pieņemšanas datums	31.8.2016
Galīgais balsojums	+: 25 -: 1 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Manuel dos Santos, Doru-Claudian Frunzuliță, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Eleni Theoharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Brian Hayes, Joachim Zeller
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Liliana Rodrigues

STARPTAUTISKĀS TIRDZniecības KOMITEJAS ATZINUMS

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai

par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai (2016/2076(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Emma McClarkin*

IEROSINĀJUMI

Starptautiskās tirdzniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai, kam būs izšķiroša nozīme cīņā pret savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību, kuras apjomi satraucoši pieaug un kura ir ārkārtīgi ienesīga noziedzīga darbība, kas destabilizē tautsaimniecības un kopienas, kuras savā iztikā atkarīgas no savvaļas dabas, un apdraud mieru un drošību ES tirdzniecības partneru problēmu skartākajos reģionos, nostiprinot nelikumīgās tirdzniecības kanālus; jo īpaši uzsver, ka ES joprojām ir būtisks galamērķa tirgus un tranzīta kanāls savvaļas dabas produktu nelikumīgai tirdzniecībai; tāpēc uzsver 1. un 2. prioritāti attiecībā uz savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības novēršanu un jau spēkā esošo noteikumu un tiesisko regulējumu īstenošanu un izpildi;
2. uzskata, ka rīcības plānā ir jāpievērš lielāka uzmanība muitas jautājumiem — gan attiecībā uz sadarbību ar partnervalstīm, gan labāku un efektīvāku īstenošanu pašā Savienībā; ar nepacietību gaida Komisijas 2016. gada pārskatu par ES spēkā esošā tiesiskā regulējuma īstenošanu un piemērošanu un prasa šajā pārskatā iekļaut muitas procedūru novērtējumu;
3. aicina Komisiju izskatīt iespējas uzlabot ES spēkā esošo juridisko kārtību atbilstīgi citu globālo partneru, piemēram, ASV, praksei, lai novērstu to sugu importēšanu, tirdzniecību un atkārtotu eksportēšanu, kas vēl nav iekļautas Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*) pielikumos vai Regulas (EK) Nr. 338/97 pielikumos, bet kas jau ir noteiktas par aizsargājamām to izcelsmes valstīs;
4. uzsver, cik svarīgs ir attīstības politikas saskaņotības princips, lai kopējā tirdzniecības politika varētu sniegt būtisku ieguldījumu Savienības pasākumos cīņā pret savvaļas dabas nelikumīgu tirdzniecību, — gan nodrošinot atbalstu tiem centieniem, kas tieši saistīti ar

rīcības plānu, gan kopumā radot tādus apstākļus, kas veicina bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, jo īpaši nodrošinot alternatīvas ienākumu iespējas lauku teritoriju iedzīvotājiem partnervalstīs, kurās notiek malumedniecība;

5. aicina Komisiju saistībā ar Regulu (EK) Nr. 338/97 apsvērt priekšlikumus par ziloņkaula un degunradžu ragu importa uz ES stingrāku ierobežošanu, tostarp par ziloņu un degunradžu izcelsmes produktu iespējamu aizliegumu, kam būtu jāatbilst gan ES iekšējā tirgus, gan PTO noteikumiem;
6. prasa labāk izmantot jau pieejamos resursus, izmantot visjaunākās tehnoloģijas un nodrošināt pienācīgu apmācību izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstu muitas iestādēm, jo īpaši jaunattīstības valstīs, kā arī nodrošināt ciešāku starptautisko sadarbību, vairāk publiskā – privātā sektora partnerību un novērst pašreizējās likumu apiešanas iespējas, lai veiksmīgi apkarotu savvaļas dabas nelikumīgu tirdzniecību, vienlaikus atbalstot savvaļas dabas likumīgu un ilgtspējīgu tirdzniecību; šajā sakarībā atzīmē savvaļas dabas tik ienesīgās, izvērstās un organizētās nelikumīgās tirdzniecības un starptautiskā terorisma ciešo saikni un prasa nodrošināt visnotaļ koordinētu sadarbību starp policijas un muitas iestādēm starptautiskā līmenī, atzīstot, ka, izskaužot savvaļas dabas nelikumīgo tirdzniecību, rīcības plānam arī būtu jāsamazina noziedzīgu un teroristisku organizāciju finansēšanas iespējas, tādējādi palīdzot nostiprināt tiesiskumu, kā arī valstu stabilitāti un drošību;
7. prasa piešķirt līdzekļus kritisko spēju palielināšanas centieniem izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīs, piemēram, apmācībai, sabiedrības informēšanai, savvaļas dzīvnieku glābšanas centru un ekotūrisma programmu izveidošanai un uzturēšanai;
8. atzīmē, ka korupcija ir viens no galvenajiem savvaļas dabas nelikumīgas tirdzniecības virzītājspēkiem un veicinātājiem; atzinīgi vērtē Komisijas stratēģijā "Tirdzniecība visiem" pausto apņemšanos iekļaut visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos vērienīgus pretkorupcijas noteikumus, lai novērstu gan korupcijas, gan savvaļas dabas nelikumīgās tirdzniecības tiešo un netiešo ietekmi; tāpēc prasa Komisijai pievērst vislielāko uzmanību pārvaldības un uzraudzības līdzekļiem attiecībā uz starptautisko standartu piemērošanu saistībā ar savvaļas dabas nelikumīgu tirdzniecību;
9. atzīmē, ka savvaļas dabas likumīga tirdzniecība varētu veicināt ienākumus jaunattīstības valstīs, jo īpaši lauku apvidos; prasa ieviest pasākumus savvaļas dabas likumīgas un ilgtspējīgas tirdzniecības veicināšanai, kas būtu līdzeklis ekonomiskās attīstības un bioloģiskās daudzveidības veicināšanai;
10. atzinīgi vērtē to, ka ES un Vjetnamas brīvās tirdzniecības nolīguma (BTN) tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļā ir iekļauti noteikumi, kas nodrošina bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, un uzstāj, ka noteikumi par savvaļas dabas aizsardzību ir jāiekļauj visos turpmākajos ES BTN, tostarp, bet ne tikai — nolīgumos ar ASV, Japānu un ASEAN valstīm, kas ir galamērķa tirgi; uzsver, cik svarīgi ir padarīt saistības tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības jomā obligāti piemērojamas un aicina Komisiju iekļaut šo noteikumu analīzi īstenošanas ziņojumos, kā arī pastiprināti ziņot par CITES īstenošanu VPS+ kontekstā;
11. aicina Komisiju saskaņā ar rīcības plāna 1. prioritāti apsvērt iespēju finansēt no Partnerattiecību instrumenta tādas iniciatīvas, kuru mērķis ir samazināt pieprasījumu pēc

nelikumīgiem savvaļas dabas produktiem galvenajos tirgos; uzsver, ka būtisku ieguldījumu šajā sakarā varētu sniegt pilsoniskā sabiedrība, kas iesaistīta uzraudzības struktūrās saskaņā ar tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļām ES tirdzniecības nolīgumos;

12. uzsver, ka saistībā ar ES un Ķīnas stratēģisko partnerību ir svarīgi risināt sensitīvo jautājumu par savvaļas dabas produktu, piemēram, ziloņkaula, degunradžu ragu un tīģeru kaulu, pieaugošo pieprasījumu, kas ir reāls apdraudējums šo sugu saglabāšanai un bioloģiskajai daudzveidībai kopumā;
13. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt privātā sektora iesaisti cīņā pret savvaļas dabas nelikumīgu tirdzniecību, ņemot vērā to, kāda loma un ietekme šajā sakarībā ir e-komercijas platformām, izplatīšanas tīkliem, transporta un kurjerpasta uzņēmumiem, bet uzsver, ka privātā sektora dalībniekiem ir jāsaņem atbilstīgas vadlīnijas un norādījumi; atzinīgi vērtē savvaļas dabas tirdzniecības ekspertu un loģistikas uzņēmumu jaunās sadarbības tendences nulles tolerances jomā; uzskata, ka Komisijai ir jāizskata iespējas, kā labāk nodrošināt, lai attiecīgie tiesiskie regulējumi varētu efektīvāk novērst riskus, kas saistīti ar e-komerciju un reklamēšanu tiešsaistē, kā arī bezsaistē;
14. uzsver, cik svarīgas ir efektīvas un lietderīgas marķēšanas un izsekojamības sistēmas, lai garantētu savvaļas dabas tirdzniecības likumību un ilgtspējību;
15. aicina ES izpētīt PTO darbības jomas ietvaros, kā globālā tirdzniecība un vides aizsardzības režīmi varētu nodrošināt labāku savstarpēju atbalstu, jo īpaši saistībā ar pašreizējo darbu pie saskaņotības veicināšanas starp PTO un daudzpusējiem vides nolīgumiem, kā arī saistībā ar tirdzniecības atvieglošanas nolīgumu, kas paver jaunas iespējas sadarbībai starp muitas, savvaļas dabas aizsardzības un tirdzniecības darbiniekiem, jo īpaši jaunattīstības valstīs; pauž viedokli, ka ir jāizskata ciešākas sadarbības iespējas starp PTO un *CITES*, jo īpaši attiecībā uz tehnisko atbalstu jaunattīstības valstu ierēdņiem un viņu spēju veidošanu tirdzniecības un vides jomā;
16. aicina Komisiju sadarboties ar partneriem saistībā ar *CITES* un citiem instrumentiem, lai nodrošinātu savvaļas dabas produktu izsekojamību, jo daudzas trofejas, kas iegūtas tik nosodāmajā malumedniecībā, pamet nelikumīgo tirgu un tiek iepludinātas likumīgas tirdzniecības plūsmās;
17. visnotaļ mudina ES iestāties pret pašreizējo priekšlikumu — nākošajā *CITES COP 17* svītrot pašreizējās norādes attiecībā uz ziloņkaulu no Namībijas un Zimbabves, kas padarīs to komerciāli tirgojamu, kā arī atbalstīt priekšlikumu par visu Āfrikas ziloņu iekļaušanu I pielikumā.

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS**

Pieņemšanas datums	26.9.2016
Galīgais balsojums	+: 31 -: 0 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Laima Liucija Andrikienė, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle de Sarnez, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Alexander Graf Lambsdorff, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Eric Andrieu, Reimer Böge, José Bové, Edouard Ferrand, Gabriel Mato, Frédérique Ries, Jarosław Wałęsa
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Werner Kuhn, Verónica Lope Fontagné, Francisco José Millán Mon, Cláudia Monteiro de Aguiar, Milan Zver

ZIVSAIMNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai

par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai (2016/2076(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Ricardo Serrão Santos*

IEROSINĀJUMI

Zivsaimniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzīst rīcības plāna nozīmību, tomēr uzsver nepilnības attiecībā uz ūdensdzīvnieku sugu iekļaušanu;
2. vērš uzmanību uz to, ka viena no saistībām, ko Savienība ir uzņēmusies Bioloģiskās daudzveidības konvencijā, ir kopumā aizsargāt jūras bioloģisko daudzveidību ES ūdeņos un atklātā jūrā; uzsver, ka mērķis par jūras bioloģiskās daudzveidības aizsardzību būtu jācenšas sasniegt dažādos veidos, tostarp veicot nelegālas, neregistrētas un neregulētas (NNN) zvejas apkarošanas pasākumus, uzraugot visus jūrā notiekošas nelikumīgās tirdzniecības veidus, stiprināt kopējās zivsaimniecības politikas ārējo dimensiju un apkarot noziedzību kopumā;
3. norāda, ka ES regula par NNN zvejas aizkavēšanu, novēršanu un izskaušanu ir sniegusi rezultātus, tomēr prasa to stingrāk īstenot, lai nodrošinātu, ka Eiropas tirgū nenokļūst nelegāli nozvejotas zivis; ierosina, ka ES dalībvalstīm būtu konsekventāk un efektīvāk jāpārbauda nozvejas dokumenti (nozvejas sertifikāti) un sūtījumi (jo īpaši no valstīm, kas atzītas par augsta riska zonām), lai nodrošinātu, ka zivis ir nozvejotas legāli;
4. atgādina, ka jūras bruņurupuču sugas *Chelonia mydas*, *Eretmochelys imbricata* un *Dermochelys coriacea* apdraud nelikumīga tirdzniecība un ka tās tiek ne tikai nelegāli zvejotas, bet arī joprojām piezvejotas dažu krājumu rūpnieciskajā zvejā;
5. atgādina Komisijai, ka ūdensdzīvnieku sugu nelikumīga tirdzniecība ietekmē arī piekrastes kopienų tautsaimniecisko attīstību un mūsu ūdeņu vides ilgtspējību;
6. norāda, ka ES regula par NNN zvejas aizkavēšanu, novēršanu un izskaušanu var būt ilgtermiņā efektīva tikai tad, ja informācijas apmaiņa par zivju un jūras velšu importu

notiek reāllaikā starp 28 dalībvalstīm, sniedzot iespēju veikt kontrolpārbaudes, verifikāciju un visbeidzot īstenot koordinētu pieeju aizdomīgu sūtījumu identificēšanā un bloķēšanā; tādēļ aicina Komisiju izveidot elektronisku datubāzi, kurā būtu informācija par importētiem jūras produktiem, ar mērķi novērt iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu;

7. vērš uzmanību uz jūras sugu nelikumīgas tirdzniecības ekonomiskajām, sociālajām un vides izmaksām, kuras dēļ tiek zaudēta jūras bioloģiskā daudzveidība, apdraudētas ekosistēmas un mazinās ienākumu avoti personām, kas nodarbojas ar ilgtspējīgu zveju, turklāt tā rada apdraudējumu veselībai;
8. atgādina, ka ir ievērojami samazinājusies storu populācija, jo tiek iznīcinātas to dzīvotnes un tās tiek intensīvi zvejotas, lai apmierinātu pieprasījumu pēc kaviāra; uzsver, ka kaviāra tirdzniecību reglamentē Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*) un ka dažu sugu zveja ir aizliegta;
9. atgādina Komisijai, ka daudzām ūdensdzīvnieku sugām draud izmiršana, kas ietekmēs daudzu ekosistēmu ilgtspēju;
10. atgādina, ka koraļļu vākšana, kas ir nelikumīga, piemēram, attiecībā uz *Corallium rubrum* Vidusjūrā un Atlantijas okeānā, vai kas notiek nejauši, piemēram, grunts tralēšanā un zvejā ar āķu jedām, apdraud to nodrošinātās dzīvotnes un ekosistēmu pakalpojumus;
11. atzinīgi vērtē to, ka uzraudzības jautājumi ir atzīti par svarīgiem, tomēr aicina Komisiju precīzāk atsaukties uz NNN zveju un jo īpaši Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru (*EFCA*);
12. atbalsta spēkā esošo nolīgumu stingrāku īstenošanu, kā arī jauno tiesību aktu izpildes panākšanu valsts līmenī, jo īpaši jaunattīstības valstīs, lai ievērotu *CITES* un NNN regulas, palīdzot izstrādāt programmas, paredzēt noteikumus, rīkot darbseminārus un īstenot izpildes panākšanas pasākumus;
13. aicina Komisiju nodrošināt, ka jaunajā rīcības plānā ir paredzēts sadarbības mehānisms attiecībā uz NNN zvejas apkarošanu un izstrādātajām stratēģijām savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai;
14. mudina Komisiju atzīt un pienācīgi ņemt vērā Eiropā un tās tuvākajās kaimiņvalstīs veikto NNN zveju (piemēram, zušu mazuļu un storu zveju un koraļļu vākšanu) un aicina ciešāk uzraudzīt jutīgas jūras sugas un *CITES* aizsargātās sugas;
15. uzsver, ka Komisijas DG MARE un DG TRADE ir efektīvi jāsadarbojas, lai nodrošinātu, ka Savienībā netiek importēti NNN zvejas produkti un ka apspriestajos tirdzniecības nolīgumos netiek iekļautas NNN sugas;
16. uzskata, ka ir jānodrošina, lai pasākumi, kas ir paredzēti rīcības plāna savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai, būtu saskaņoti ar ES tiesību aktiem NNN zvejas jomā;
17. uzsver, ka ir svarīgi apkarot zušu mazuļu un kaviāra nelikumīgā tirdzniecībā izmantoto Eiropas storu nelikumīgu eksportu no Eiropas;

18. ierosina pastiprināt savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības kontroles pasākumus, jo īpaši attiecībā uz akvārijiem paredzētu sugu nelikumīgu tirdzniecību un nelikumīgu tirdzniecību internetā (piemēram, akvāriju īpašnieku pirkumu gadījumā);
19. uzsver, ka rīcības plāna savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai īstenošanā zivsaimniecības nozarē liela nozīme ir kontrolēm, apmācībai un sabiedrības izpratnes veicināšanas kampaņām;
20. atkārtoti norāda uz to, ka ir svarīgi turpināt zinātnisko pētniecību un tehnoloģisko attīstību zvejas rīku jomā, lai nepieļautu piezveju un mazinātu spiedienu uz nelikumīgas tirdzniecības mērķorganismu krājumiem;
21. ierosina pārskatīt importa atļaujas attiecībā uz tiem organismiem vai to organismu daļām, kuriem tiek piemēroti saglabāšanas pasākumi (saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1185/2003, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 605/2013);
22. mudina Komisiju izmantot NNN zvejas apkarošanā gūto pieredzi, lai uzlabotu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanas metodes;
23. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt zivsaimniecības produktu izsekojamību un nodrošināt to pienācīgu marķēšanu; uzsver, ka nelegāla un neregulēta zveja apdraud ūdeņu dzīvo resursu ilgtspējīgu izmantošanu un traucē centieniem panākt labāku okeānu apsaimniekošanu un aizsargāt jūras bioloģisko daudzveidību;
24. norāda, ka uz DNS analīzēm balstīti identificēšanas paņēmieni var sniegt vērtīgu atbalstu uzraudzībā, kā arī mērķtiecīgā izmeklēšanā kriminālvajāšanas nolūkos; uzskata, ka uz DNS analīzēm balstīti rīki ir ideāli piemēroti zivju un zivju produktu izcelsmes identificēšanai, jo DNS ir atrodama visās šūnās un to var izdalīt pat no ceptām zivīm;
25. ierosina, ka dzeltenu un sarkano kartīšu piešķiršanas sistēmu, ko piemēro tām trešām valstīm, kuras nesadarbojas NNN zvejas apkarošanā, varētu izmantot arī kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanas mehānismu;
26. vērš uzmanību uz to, ka likumīgie zušu zvejnieki vienprātīgi prasa ieviest ES marķējumu, lai garantētu izsekojamību un nodrošinātu taisnīgu zušu tirgu;
27. uzsver, ka ir svarīgi zivsaimniecības nozarē nodrošināt kvalitatīvus datus un kvalitatīvu datu plūsmu starp dalībvalstu atbildīgajām tiesībaizsardzības iestādēm;
28. aicina paredzēt stingrākus noteikumus un kontroles atpūtas zvejai, kas valsts līmenī netiek pienācīgi reglamentēta un var izraisīt produktu tirdzniecību melnajā tirgū;
29. uzsver izsekojamības nozīmi ES teritorijā veiktas savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības izcelsmes un ceļu noteikšanā, lai to varētu labāk apkarot;
30. ierosina, pamatojoties uz pastāvīgām apspriedēm ar ieinteresētajām personām, pastiprināt jutīgu jūras ekosistēmu (JJE), ekoloģiski vai bioloģiski nozīmīgu jūras teritoriju (*EBSA*) un *Natura 2000* tīkla novērošanu un aizsardzību, lai palīdzētu saglabāt sugas, kuras cieš no nelikumīgas tirdzniecības;
31. uzskata, ka ir svarīgi pastiprināt pasākumus pret izplatītu praksi — upju izlaupīšanu, ko

veic noziedznieki, kuri lielu daudzumu kontrabandas zivju izved pārdošanai Eiropas tirgos, neņemot vērā nozvejojās sugas vai šo nodarījumu ietekmi uz savvaļas dzīvniekiem un augiem; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties stingrāku robežkontroļu veikšanā, lai būtu iespējams pārtvert pārdošanai melnajā tirgū paredzētu zivju eksportu, kas jo īpaši būtiski apdraud patērētāju veselību;

32. ierosina rīkoties, lai sekmētu tādu rīku lietošanu, kas nodrošina jutīgu dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu;
33. ierosina dalībvalstīm ieņēmus no sodiem, kas uzlikti par nelikumīgu tirdzniecību, ieguldīt savvaļas floras un faunas aizsardzībā un saglabāšanā;
34. uzskata, ka nelegāla zveja iznīcina jūras ekosistēmas un bioloģisko daudzveidību, jo tā tieši noplicina zvejas krājumus un apdraud piekrastes un salu reģionus;
35. norāda, ka pēc aplēsēm nelegāla zveja sasniedz 19 % no deklarētā nozvejas apjoma;
36. atbalsta alternatīvus ilgtspējīgas ražošanas veidus (piemēram, akvakultūru) nolūkā mazināt spiedienu uz savvaļas organismiem;
37. norāda, ka piekrastes kopienām var būt nozīmīga loma savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanā un atbalsta to lomu savvaļas dzīvnieku un augu saglabāšanā un videi draudzīgu pasākumu īstenošanā;
38. pauž viedokli, ka viens no iedarbīgākajiem veidiem, kā apkarot savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu un neilgtspējīgu tirdzniecību, ir pārliecināt patērētājus izdarīt apzinātu izvēli, iegādājoties savvaļas dzīvnieku un augu izcelsmes produktus; mudina ražot un iegādāties sertificētas ilgtspējīgas jūras savvaļas dzīvnieku un augu preces;
39. uzskata, ka jūras bioloģiskās daudzveidības aizsardzībā liela nozīme ir izpratnes veicināšanas un vides pratības iniciatīvām, un pauž viedokli, ka šajā jautājumā būtiska loma ir izglītības sistēmām un plašsaziņas līdzekļiem;
40. atgādina, ka ir ļoti svarīgi veikt iedzīvotāju izpratnes veicināšanu par savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības ietekmi un produktu izsekojamības nozīmību, lai varētu apkarot nelikumīgās darbības, samazinot attiecīgo tirgu;
41. iesaka Eiropas mērogā atzīt tās ieinteresētās personas, kas ir īpaši iesaistījušās nelikumīgas tirdzniecības apkarošanā; uzskata, ka tā varētu būt balva, ko piešķir personām, kuras ir īpaši iesaistījušās nelikumīgas tirdzniecības apkarošanā uz sauszemes, kalnu apgabalos vai ezeros, upēs un jūrās, dažkārt riskējot ar savu dzīvību;
42. uzskata, ka efektīvas daudzpusējas attiecības ir viens no Savienības ārējās darbības pamatakmeņiem, un norāda, ka Komisija tās uzskata par starptautiskās pārvaldības veidošanas paņēmieni, kas nodrošina augstāko līdzdalības, nediskriminēšanas un iekļautības līmeni, jo īpaši ar mērķi apkarot savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību; tādēļ uzsver, ka Savienībai ir jāieņem lielāka loma starptautiskajās struktūrās;
43. ierosina, ka sodiem par savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību, jo īpaši

apgabalos ar jutīgām jūras ekosistēmām vai *Natura 2000* tīkla teritorijās, vajadzētu būt pietiekami stingriem, lai atturētu potenciālos likumpārkāpējus;

44. ierosina rīcības plānā paredzēt finansējumu un izvirzīt skaitliski izteiktus mērķus, kas ļautu ilgtermiņā izsekot tā rezultātiem.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	11.10.2016
Galīgais balsojums	+: 23 -: 1 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Diane Dodds, Linnéa Engström, João Ferreira, Raymond Finch, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Liadh Ní Riada, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	José Blanco López, Cláudia Monteiro de Aguiar, Nils Torvalds
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Dariusz Rosati

JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai

par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai (2016/2076(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Kostas Chrysogonos*

IEROSINĀJUMI

Juridiskā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā bioloģiskās daudzveidības saglabāšana ir nozīmīgs elements ES vides tiesību aktu un politikas veidošanas procesā; tā kā apdraudēto dzīvnieku un augu sugu aizsardzība un šo sugu nelikumīgas tirdzniecības apkarošana ir starptautiski un valstiski svarīgs jautājums, kas jārisina, sadarbojoties visām pasaules valstīm, tostarp arī ES dalībvalstīm, jo īpaši ņemot vērā to, ka apdraudēto sugu (savvaļas dzīvnieku un augu) nelikumīgas tirdzniecības apjoms nemitīgi palielinās gan starptautiskā mērogā, gan atsevišķu valstu līmenī;
- B. tā kā savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ir ļoti ienesīgs noziedzīgo grupējumu rūpals un pašlaik ir viens no apjoma ziņā iespaidīgākajiem nelikumīgas tirdzniecības darījumu veidiem visā pasaulē; tā kā Eiropas Savienība pašlaik ir gan galamērķa tirgus, gan tranzīta teritorija nelikumīgas tirdzniecības darījumiem uz citiem reģioniem un arī reģions, no kura nelikumīgas tirdzniecības nolūkā tiek izvesti atsevišķu sugu dzīvnieki un augi;
- C. tā kā ANO Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisijas 2013. gada aprīļa rezolūcijā, kuru 2013. gada 25. jūlijā apstiprināja ANO Ekonomikas un sociālo lietu padome, ANO dalībvalstis ir aicinātas gadījumos, kad ar aizsargājamu savvaļas dzīvnieku un augu sugu nelikumīgu tirdzniecību nodarbojas organizētas noziedzīgas grupas, atzīt to par smagu noziegumu, tādējādi pielīdzinot to cilvēku tirdzniecībai un narkotiku tirdzniecībai;
- D. tā kā visas ES dalībvalstis ir parakstījušas Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*) un tā kā ES 2015. gadā ir kļuvusi par šīs konvencijas pusi;
- E. tā kā ES kā juridiskas personas līdzdalība šajā sugu aizsardzības sistēmā viennozīmīgi

apliecina ES nelokāmo un atbildīgo nostāju attiecībā uz ilgtspējības veicināšanu;

- F. tā kā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību ir saskaņotas ar noziegumiem pret dabu saistītu nodarījumu definīcijas un dalībvalstīm ir noteikts pienākums savos tiesību aktos paredzēt efektīvus, samērīgus un atturošus kriminālsodus gadījumos, kad nopietni pārkāpti Kopienas tiesību akti par dabas aizsardzību, tostarp par aizsargājamu savvaļas augu un dzīvnieku sugu aizsardzību;
 - G. tā kā ES joprojām ir viens no lielākajiem no savvaļas dzīvniekiem un augiem nelikumīgi iegūtu produktu noieta tirgiem un arī tranzīta teritorija nelikumīgas tirdzniecības darījumiem uz citiem reģioniem (tiek lēsts, ka nelikumīgas savvaļas dzīvnieku tirdzniecības apjoms visā pasaulē sasniedz aptuveni 22 miljardus ASV dolāru) un tā kā Eiropas līmenī īstenojams rīcības plāns ir nozīmīgs solis ceļā uz savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanu; tā kā saistībā ar šo ES rīcības plānu tagad ir jāveic efektīvi papildu pasākumi, piemēram, jānodrošina mežsargu un muitas dienestu personāla apmācība un jāievieš iedarbīgi sodi;
 - H. tā kā ar šo rīcības plānu ES apliecina gatavību attaisnot starptautiskās sabiedrības cerības un pildīt savas starptautiskās saistības un tiecas rīkoties vērienīgāk, lai apkarotu nelikumīgu tirdzniecību ar savvaļas dzīvniekiem un augiem;
 - I. tā kā, ievērojot efektīvas valstiskas rīcības principu, ES dalībvalstīm sava rīcība ir savstarpēji jāsašķir, lai apdraudētās sugas patiešām izdotos aizsargāt no nelikumīgas tirdzniecības; tā kā to var panākt ar ES un tās dalībvalstu kopīgu apņemšanos īstenot rīcības plānu, šajā nolūkā ne vien efektīvi izmantojot pieejamos resursus un aģentūras, bet arī veicot iespējamo nelikumīgo darbību padziļinātu ekspertīzi un monitoringu, nodrošinot kopīgu starptautisko saistību izpildi un politiskā līmenī atzīstot, ka ir svarīgi rast šīs problēmas risinājumu;
 - J. tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm pašām ir tiesības izvēlēties, ar kādiem līdzekļiem tās sasniedz mērķi garantēt apdraudēto dzīvnieku un augu sugu aizsardzību; tā kā šajā ziņā īpaši efektīva un nepieciešama ir vietējo pašvaldību darbība;
 - K. tā kā visa savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ir pārrobežu noziedzība, tāpēc dalībvalstīm un visai ES kopumā būtu jācenšas panākt, ka tiek pildītas spēkā jau esošās starptautiskās saistības, izstrādāts noteikumu minimums šādu noziedzīgu nodarījumu un attiecīgu sankciju definēšanai, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 83 panta 1. punktu, un sekmēts strukturēts dialogs spēcīgākai sadarbībai, šajā nolūkā apspriežoties ar visām attiecīgajām iestādēm un ieinteresētajām personām, tostarp trešām valstīm un izcelsmes valstīm,
1. atzinīgi vērtē Komisijas sagatavoto ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai un arī to, ka pēdējos desmit gadus ES ir aktīvi piedalījusies cīņā pret nelikumīgu tirdzniecību ar savvaļas dzīvniekiem un augiem un pieņēmusi stingrus noteikumus, lai šo tirdzniecību izbeigtu;
 2. atzinīgi vērtē Vides padomes 2016. gada 20. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus par ES rīcības plānu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai;
 3. atzinīgi vērtē ES rīcības plānu kā būtisku ieguldījumu, kas palīdzēs sasniegt ilgtspējīgas

attīstības programmā 2030. gadam noteiktos ilgtspējīgas attīstības mērķus, par kuriem 2015. gada septembrī ANO augstākā līmeņa sanāksmē vienojās valstu vadītāji;

4. uzskata, ka tagad, kad ES ir kļuvusi par *CITES* konvencijas pusi (pašlaik konvencijā ir noteikta vairāk nekā 35 000 dzīvnieku un augu sugu aizsardzība), ES un tās dalībvalstīm kopīgiem spēkiem ir jāstrādā vēl intensīvāk, lai apkarotu noziegumus pret vidi un tieši savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību un lai iedibinātu stabilu sadarbību ar trešām valstīm un izcelsmes valstīm; tāpēc norāda, ka ir steidzami jāveic stingrāki un labāk koordinēti pasākumi, lai apkarotu savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību un izskaustu tās cēloņus, un tas ir jā dara ne vien sadarbībā ar izcelsmes valstīm, bet arī ar tranzīta un noieta tirgus valstīm;
5. mudina ES piedalīties izpratnes veicināšanas kampaņās, kas ar ieinteresētajām personām un pilsonisko sabiedrību tiek rīkotas ne vien lauku rajonos, bet arī pasaules mērogā, lai samazinātu no savvaļas dzīvniekiem un augiem nelikumīgi iegūtu produktu noieta tirgu;
6. aicina Komisiju un dalībvalstu iestādes sadarboties vēl ciešāk, apkarojot savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību, un jo īpaši veicināt sadarbību starp tiesībsardzības iestādēm (tostarp policiju, muitu, tiesu iestādēm, mežsargu dienestiem, sanitārās inspekcijas un tirdzniecības inspekcijas iestādēm) valsts, ES un starptautiskā līmenī, lai veiktu atbilstošus pasākumus uz vietas; mudina dalībvalstis nodrošināt, lai valstu tiesu iestādēm būtu pieejama juridiskā palīdzība un ieteikumi attiecībā uz to, kā apkarot noziegumus pret dzīvo dabu; šajā sakarībā pieprasa kopīgi vienoties par tiesībsardzības prioritātēm, nosakot, ka pārrobežu gadījumos īpašu atbalstu sniedz Eiropols un *Eurojust*;
7. uzskata, ka visām dalībvalstīm būtu jāpilda starptautiskās saistības, ko tās ir uzņēmušās, un tādējādi jāpanāk, ka pret organizēto noziedzību vērsto valsts tiesību aktu piemērošanas joma ietver arī nelikumīgu tirdzniecību ar savvaļas dzīvniekiem un augiem un ka par šādu nelikumīgu tirdzniecību ir iespējams piemērot attiecīgus sodus; vienlaikus uzsver, ka ir jāuzlabo starptautiskā sadarbība tiesībsardzības jomā, un tas jā dara, piedaloties starptautiskās tiesībsardzības operācijās, nodrošinot tehnisko palīdzību un sniedzot mērķtiecīgu finansiālo atbalstu;
8. mudina dalībvalstis panākt, lai saskaņā ar ANO Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisijas 2013. gada aprīļa rezolūciju gadījumos, kad ar aizsargājamu savvaļas dzīvnieku un augu sugu nelikumīgu tirdzniecību nodarbojas organizētas noziedzīgas grupas, tas būtu kvalificējams kā smags noziegums atbilstoši ANO Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību;
9. piekrīt Komisijai, ka apmācība ir būtiski svarīgs elements cīņā pret organizēto noziedzību, tostarp pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību; tāpēc aicina Komisiju apsvērt iespēju īstenot attiecīgus apmācību projektus, kas būtu paredzēti tieši iepriekšminētajam tiesībsardzības iestādēm; iesaka izveidot monitoringa sistēmu, ar kuras palīdzību varētu konstatēt uzlabojumus un labāko praksi, kas ļauj apturēt savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību, turklāt uzskata, ka ir svarīgi veicināt pamatīgāku izpratni, jo īpaši ar izpratnes veicināšanas kampaņām, kā arī intensīvāk īstenot dialogu un tehnisko sadarbību ar kompetentajam iestādēm un vietējo pašvaldību iedzīvotājiem, galvenokārt pievēršoties tam, kādas ir no savvaļas faunas un floras iegūto produktu nelikumīgas tirdzniecības sekas;

10. uzskata, ka pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību var sekmīgāk cīnīties arī ar ieteikuma tiesību instrumentu palīdzību; taču norāda, ka, iespējams, nāksies pieņemt tiesību aktus, lai garantētu juridisko noteiktību un ieviestu pietiekami saistošus noteikumus; uzsver, ka tieši kokmateriālu nozarē jau ir spēkā ES tiesību akti, ar ko nosaka ekonomikas dalībnieku atbildību, ja tie laiž tirgū nelikumīgi iegūtus produktus, un tādējādi ir iespējams efektīvi cīnīties pret šādu nelikumīgu tirdzniecību;
11. aicina Komisiju turpināt darbu, lai saskaņā ar LESD 83. panta 1. punktu izstrādātu un īstenotu vienotu noteikumu minimumu ar savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību saistītu noziedzīgu nodarījumu un attiecīgu sankciju definēšanai; mudina dalībvalstis panākt, lai pilnībā būtu īstenota Direktīva 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību un lai būtu noteikti atbilstoša līmeņa sodi par noziegumiem pret dzīvo dabu; uzsver, ka ir pienācīgi jāuzrauga, kā tiek īstenots ES rīcības plāns savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai, ka līdz 2018. gada 31. jūlijam Parlaments un Padome ir regulāri jāinformē par panākto progresu un ka līdz 2020. gadam ir jāveic vispārējs šī plāna īstenošanas novērtējums;
12. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos saskaņā ar Eiropas Drošības programmu sākt pārskatīšanas procesu, cenšoties noskaidrot, cik atbilstīga un efektīva ir ES politika un tiesiskais regulējums, lai apkarotu noziegumus pret vidi un jo īpaši organizēto noziedzību pret dzīvo dabu; atzinīgi vērtē arī Komisijas apņemšanos līdz 2018. gada 31. jūlijam ziņot Parlamentam un Padomei par rīcības plāna īstenošanas termiņa vidusposmā panākto progresu un līdz 2020. gadam sagatavot vispārēju plāna īstenošanas novērtējumu.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	26.9.2016
Galīgais balsojums	+: 20 -: 2 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Sajjad Karim, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Emil Radev, Evelyn Regner, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniel Buda, Sergio Gaetano Cofferati, Pascal Durand, Angel Dzhambazki, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Stefano Maullu, Virginie Rozière

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	13.10.2016
Galīgais balsojums	+: 60 -: 0 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Bolesław G. Piecha, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Guillaume Balas, Paul Brannen, Nicola Caputo, Michel Dantin, Mark Demesmaeker, Luke Ming Flanagan, Elena Gentile, Martin Häusling, Krzysztof Hetman, Gesine Meissner, James Nicholson, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Christel Schaldemose, Jasenko Selimovic, Mihai Țurcanu
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nicola Danti, Anna Hedh, Marco Zullo